

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 67. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СУБОТА, 25-го БЕРЕЗНЯ 1978

ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MARCH 25, 1978

No. 67. VOL. LXXXV.

Христос Воскрес — Воістину Воскрес

ВОСКРЕСІННЯ — ЦЕ ПЕРЕМОГА ПРАВДИ З ВЕЛИКОДНЬОГО ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

З великим святом Воскресіння Христа вітаємо Вас, в Україні та в діаспорі суших, величю вістоку перших свідків воскреслого Ісуса: „Христос воскрес!“

Перший раз в історії людства радісними словами залунала дивна вістка з уст небесних благовісників Христового воскресіння: „Чого ви шукаєте живого поміж мертвими? Нема Його тут, бо воскрес!“ (Єв. Луки 24:5-6). Воістину Христа немає більше в гробі! Наш Господь є живий — живий навіки!

Славна вістка Христового воскресіння понеслася до всіх кінців світу й досягнула наших сердець. Вона не зупиняється тільки на великодньому вітанні — „Христос воскрес!“ Але вона продовжується славним запевненням — „Воістину воскрес!“ Вона також тріумфуюче надійною заперкою: „Тому може Він завжди й спасати тих, хто через Нього до Бога приходить, бо Він завжди живий, щоб за них заступатися!“ (Посл. Євр. 7:25). І вона віщається незрівнянним завданням воскресіння кожного віруючого в Христа: „А коли живе в вас Дух Того, Хто воскрес Ісуса з мертвих, то Той, Хто підняв Христа з мертвих, оживить і смертельні тіла ваші через Свого Духа, що живе в вас“ (Посл. Римл. 8:11).

У наш вік вороги Божі — безсовісні ненавистники людства, намагалися поховати вічну Божу правду, щоб своєю неправдою промочувати собі дорогу до верховодства над людьми, до поневолення народів і до панування над цілим світом. Всією лютістю своєю вони кинулися також на визнавши Божої правди в Україні. Забавляючи кров мучеників. Зарясніли хрести та могили. Потекли ріки материних сліз. Здавалося, — чорна ніч покрила український народ імлою безнадійності.

Але правда воскресла! Після жорстокого замучення і утроблення мільйонів наших вітчизнян вона воскресла в новому поколінні, яке стало новим її носієм на доказ усім, що відвіную правду неспроможна поховати навіки жадна ворожа сила. У своїм воскресінні правда завжди перемогла несправедливість, неправду, неволю, нетерпимість і насильство. А тепер на наших рідних землях України ця правда воскресла для перемоги над модерними тиранами, які насильством посягають не лише на тіло, але й на душу та духа людини.

В Україні воскресла правда в похіді за самовизначення народу, — та сама універсальна правда, з якою воскресла незалежність численних народів світу нашого сторіччя. Український народ також чекає на свою світлу хвилину, коли і йому в заграві сяєва ранньої зорі радісно залунає воскреслий дзвін свободи і потужний гомін волі полине від Бєсиду аж по Кавказ. А ця довгождана хвилина воскресіння волі України прийде напевно!

Нехай воскреслий і вічно живий наш Господь Ісус Христос освітить і осяятить Вас Своєю правдою! Нехай Бог окрилить Вас Своєю любов'ю, ласкою і милосердям! Нехай Христос надхне Вас Своім Духом Святим до переможної боротьби проти гріха, сатани, зла, насильства і тиранії наших днів!

З любов'ю Ваші в Христі брати —

пастор Олекса Р. ГАРБУЗЮК — голова,
пастор Володимир ДОМАШОВЕЦЬ — ген.
секретар

ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО
БРАТСТВА

Великдень, 1978 року Божого.

ГОЛГОФА І ВОСКРЕСІННЯ

З ВЕЛИКОДНЬОГО ПОСЛАННЯ ГОЛОВНОЇ
УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКОГО
ОБ'ЄДНАННЯ І ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

Розважаючи над значінням Христової Голгофи та Його Воскресіння, ми стоїмо перед глибинами мудрости й любови Божої. Магматом Ганді, який не був християнином, про Христа і значіння Його Голгофського Жертва висловився так: „Нагорна Проповідь вчинила те, що я полюбив Ісуса... То була наука: не мститися і не відповідати злом на зло... Хрест є вічною подією в цьому житті змагань“.

Жертва невинного Ісуса Христа не була даремна. Вона осягнула свою ціль перед Богом Отцем. Доказом цього було воскресіння Христа. У день П'ятидесятниці апостол Петро заявив юдеям: „Бог наших батьків воскресив нам Ісуса... і підвищив Його Своєю правдою на Начальника і Спаси“ (Діян. 5:30-31). „Покайтеся ж та наверніться, щоб Він змиливався над вашими гріхами“ (Діян. 3:19).

У Старому Завіті Свято Пасхи пригадувало жидівському народові про те, як дивно Господь вивів його з єгипетської неволі. Це було в значній мірі свято національного визволення. В Новому Завіті ж в це свято пригадуємо пам'ять духовного визволення людини і людства Христом.

Це тільки доказ того, що народам і людині кінечно треба забезпечити дійсне вільне життя. Сам Бог сотворив людину вільною, але не для сваволі. Не вільно людині та народам нахилити верховодство „старших братів“, тобто насилья і тиранії. Тільки на божественних підвалинах і правдивій волі Можна народам і людині забезпечити гідний і дійсний розвиток, поступ і правдиве міжнародне братство.

З нагоди Свята Великодня і 60-ліття проголошення Української Державності, переслаємо всім нашому народові, Його духовному та національному проводові та українському євангельському братству шире й повне надії привітання: ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОЛОДИМИР БАГРІЙ, президент
ВОЛОДИМИР БОРОВСЬКИЙ, секретар
Консисторії Української Євангельсько-
Реформованої Церкви в екзилі

Петро Григоренко

ВЕЛИКДЕНЬ, Р. Б. 1978

Дан Мур

ВЕЛИКДЕНЬ

Христос воскрес! Звершилась перемога
Добра над злом, і світла в темноті.
Проспалась зоряна до неба всім дорогою,
Усім, хто йшов з Тобою, Христе, у житті.

Нестримна радість, негломовні співи.
Громи крешуть рать ворожих лав...
Він кров'ю змив Адама гріх і Єви, —
Самий воскрес, смерть смертю подолав!

Христос воскрес! В тризві фарисей.
Не вбили правди в горні хресних мук.
Тремтить Пилат, бо відсахнувся від неї:
Не змис крові в винуватих рук.

Як змовкне людський рід, — бурхливе море
Зведе воскресну пісню до небес.
І відповідь відлунує скелі-гори,
Ліси, гаї... Воістину воскрес!

Христос воскрес! Роздзвонює невпинно
Й дзвенітме нащадкам і вікам!
Замучена, воскреснеш, Україно,
На славу Бога і ганьбу катам!

МАРИНОВИЧА І МАТУСЕВИЧА СУДЯТЬ У ВАСИЛЬКОВІ БІЛЯ КИЄВА

Мирослав Маринів

Микола Матусевич

Нью Йорк. — Пресове агентство Ройтера, в кому-нікати з Москви, датовано-му 23-го березня, повідомило, відкликаючись на дисидентські джерела, що у вівторок, 22-го березня, в містечку Васильків біля Києва розпочався суд над

Мирославом Маринівичем і Миколою Матусевичем, членами київської Гельсінської Групи, яких совєтські власті заарештували в квітні минулого року.

На суд не допущено чле-

нів родини Матусевича і Маринівича, стверджує агентство, відмічуючи при цьому, що провідники київської Групи Миколу Руденка і п'ятеро Олександра Тихого засуджено в липні минулого року на сім і десять років ув'язнення.

Як відомо, КГБ держить під арештом двох членів київської Групи, Левака Лук'яненка і Петра Вінса. Усіх досі заарештованих членів групи обвинувачено в „антисовєтській діяльності“.

ЗАЯВА ГЕН. ПЕТРА ГРИГОРЕНКА

З ПРИВОДУ СУДУ НАД МИКОЛОЮ
МАТУСЕВИЧЕМ І МИРОСЛАВОМ МАРИНОВИЧЕМ

Нью Йорк. В п'ятницю, 24-го березня, вранці, на першу вістку про суд над Миколою Матусевичем і Мирославом Маринівичем, редакцію „Свободи“ викликав телефоном ген. Петро Григоренко і склав таку заяву.

Нарешті розпочалося судове над наймолодшими членами Української групи сприяння виконанню Гельсінських Угод, моїми друзями в правозахисній боротьбі, Миколою Матусевичем і Мирославом Маринівичем. Майже рік тортували їх на слідстві, повністю ізолювавши від всього світу. Я не знаю, які обвинувачення будуть їм накидати, але я твердо знаю, що це буде така фальсифікація як і в справі Руденка і Тихого, як і в усіх політичних справах в Україні і у цілому Совєтському Союзі. Ні Микола, ні Мирослав в ніяких злочинах неповинні. Вони чесні люди і віддані українській патріотії. Єдина їх вина в тому, що вони, жертвуючи своєю свободою, добробутом і навіть життям, боролися за людські і національні права свого народу.

Світ і зокрема українці за кордоном виявили себе байдужими людьми, коли мовчати не виступило рішуче проти цього свавілля.

Картина мисткині Христини Дюхават

ЗНУЩАЮТЬСЯ ЗА ХРЕСТИК ПОЛІТИЧНІ В'ЯЗНІ МОРДОВІ ОРГАНІЗУЮТЬ САМОБОРОНУ

Нью Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Нижче подано повний текст звернення політичних в'язнів Мордовських концтаборів до демократичних організацій світу, до Комітету оборони людських прав у СРСР та до Групи сприяння виконанню Гельсінських угод. Політичні в'язні Мордовії проголосили день 1 березня „Днем скорботи і гніву“ і мали відзначити його голодуванням на знак пошани до жертв совєтських тюрем та як знак протесту проти зростаючого знущання. Вони закликали людей доброї волі приєднатися до них. Як відомо з ранішніх повідомлень, поширених у самвидаві, групи в'язнів в інших таборах вислали заяви на Захід з протестом проти знущання органів КГБ.

„Теперішня Конституція це попури фарс, цинічне знущання над тими, які вже десяти років гинуть у радянських катівнях. Права і свободи, даровані 1936 року „Великою Сталінською конституцією“, обернулися в кров і слюзи мільйонів

засланих за колючі дротини. Так само й тепер за (...) зависою демагогічної кампанії про „даровані“ Брежнєвською конституцією свободи“ безперечно і все більше інтенсивно працює машина терору, спрямована на фізичне винищення усіх політично-небажаних.

Завдяки тому, що цілий світ уже давно розпізнав правдиве обличчя звіра, який так голосно хизується своїм власним гуманізмом, він позбавлений можливості безсоромно вбивати, як це колись було, своїх політичних противників. Тепер для розправи над ними йому доводиться застосовувати більше чи менше замасковані засоби.

Політичним в'язням створюють надзвичайно важкі умови, відверто спрямовані на те, щоб підірвати їхнє психічне і фізичне здоров'я, штовхнути до самогубства, божевілья, або передчасної смерті. Особливо обурливі, в останньому часі все частіше, випадки жорстокого побиття політичних в'язнів. Отак, (Закінчення на ст. 7-ій)

ТАСС ласє Ростроповича

Москва. — Ройтер інформую, що совєтське агентство ТАСС об'єднувало члестів і диригентів Мстислава Ростроповича в ліценсирстві і заявляв, що йому відібрано совєтське громадянство після кількох пересторог та закликів повернутися до Совєтського Союзу. Заява ТАСС була першим совєтським становищем до справи Ростроповича і його дружини Галіни Вішньовської, колишньої солістки Великого Театру в Москві, від часу відібрання їм громадянства 15-го березня ц.р. за нібито „непатріотичну активність“, яка підірвала престиж СССР на Заході. В довгому коментарі ТАСС цитує обвинувачення Ростроповича, що йому, мовляв, не дозволяли в Совєтському Союзі на мистецьку діяльність, обмежу-

вали свободу. Совєтське агентство, очевидно, заперечує твердження Ростроповича, кажучи, що він ніколи не жалювався на обмеження свободи, будучи в Совєтському Союзі і в часі перших виступів за кордон в роках 1971-72.

„УКРАЇНСЬКИЙ ВЕЛИКДЕНЬ“ НА ТЕЛЕБАЧЕННІ.

Філадельфія. — У суботу, 25-го березня ц.р., телевізійна станція WPVI — канал 6 у Філадельфії в часі від 2:30 до 3:00 години після полудня передаватиме програму під назвою „Український Великдень“. Програма включатиме розповідь про український Великдень звичай, вивід гілок та показ писання писанок.

УСІМ НАШИМ СПІВГРОМАДЯНАМ, ЯКІ ВІДЗНАЧАЮТЬ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО ЗА НОВИМ КАЛЕНДАРЕМ, ВАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! — ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
—
В-ВО „СВОБОДА“

РАДІСНО ХРИСТОВОЮ ПЕРЕМОГОЮ...

З ВЕЛИКОДНЬОГО ПРИВІТУ МИТРОПОЛИТА
КИР ЙОСИФА ШМОНДЮКА

„Чого шукаєте живого між мертвими?

Його тут нема: Він воскрес!“ (Лука 24, 5-6).

Возлюблені в Христі!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! Ощо правду сьогодні сповідають по всьому світі: „Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим, що в гробах життя дарував“. Чи ми колись в житті вже роздумували про що велику правду? Чи ми розібрали глибину цієї події та її значення для всього людства й для кожного з нас зосібна?

Що Христос воскрес, нема найменшого сумніву. Всі євангелісти зазначають Христове Воскресіння; Апостол Павло широко описує що подію та подає важливі наслідки воскресіння для всіх людей; вороги Христа — сангедрин, фарисей, садукей — змушені були признати, що Христос воскрес; двотисячлітня історія, незважаючи на всілякі закиди безвірків, доказує правдивість цього християнського вірування. Так, ВОІСТИНУ ВОСКРЕС! Це найбільша правда.

Які ж наслідки цієї найбільшої правди Віри? Радість, Надія, Сила. Радіємо Христовою перемогою над найбільшим ворогом людства. А найбільший ворог людини — це смерть. Людина бажає жити; Бог створив людину до життя; це Його найгяріше бажання, щоб людина жила, і то вічно жила, як у цьому дочасному, так і в потойбічному житті. Кожний крок, що його людина відрада до вечора робить, стремить до того, щоб уникнути смерті. Так, людина мала завжди жити. Гріх спричинив смерть. Сказав Господь, що людина умре, коли згрішить. Наступить насамперед духовна смерть — втрата Божої ласки, яка є життям душі, а після прийде смерть тіла, тобто розлука тіла з душею, коли вернеться до землі, з якої було взяте, а душа повернеться до Створителя, звідки вийшла, щоб скласти рахунок зі свого життя на землі.

Воскресіння Христове все направило: Він своєю смертю переміг смерть, переміг людського ворога. Смерть вже не є кінцем всього; по смерті наступав воскресіння! „Як Христос воскрес, так і ми воскреснемо“ — каже св. Павло. Ось, радість для всіх віруючих християн! Християнин уже не боїться смерті, яка тепер стає переходом до його воскресіння і злуки з Христом...

Христове Воскресіння є наша сила. Всі наші діла, всі терпіння, перенесені в Христовім Дусі і в Його ласкою, набирають небесну вартість і дають людині рацію жити; без Христового Воскресіння нема чого жити, чого трудитися, чого терпіти...

Тому радіймо, надіймося і кріпимося Христовим Воскресінням. Смерть і позагробове життя вже не є загадкою, як це було, і є для поган. Це наша радість, надія й сила в житті.

Сповідаймо що правду; вітаймося цією правдою, як це український звичай передає нам; жиймо цією правдою та всією наукою воскреслого Христа. Воскресіння Христове — це заповідь доцільності нашого життя на землі та кожне наше воскресіння.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! СПРАВДІ ВОСКРЕС!

+ ЙОСИФ
Митрополит
Філадельфійський Архистипоскоп

РАДІСНО СПІВАЙМО ПІСНЮ ХРИСТОВОЇ ПОБІДИ

ІЗ ВЕЛИКОДНЬОГО ПРИВІТУ КИР ВАСИЛЯ
ЛОСТЕНА ЕПІСКОПА СТЕМФОРДСЬКОГО

Воскресіння Христове це один із найбільших празників нашої святої Церкви, чий його звеличують наші літургійні відправи, це „празників празник і торжество всіх торжеств“. Воскресіння це основа нашої віри, підстава цілого християнства. Про те навчає все св. Апостол Павло словами: „А коли Христос не воскрес, то марна проповідь наша, марна й віра наша“. (1 Кор. 15, 14). Чому воно так є, пізнаємо, коли розважимо навчання Ісуса Христа. Його наука від самого початку базувалась на двох основних правдах, а саме, що Ісус Христос є правдивим Богом, який прийшов на світ, щоб спасти людство, визволивши його з неволі гріха, з-під влади диявола, й повчити його, як належить жити згідно з Божою волею, щоб осягнути Царство Небесне. Друга ж правда це та, що після смерті існує ще й друге життя, яке жде на нас поза гробом. Тепер ті дві основні правди треба було Спасителеві доказати, інакше, як заявляє Апостол Павло, все було б даремним, тобто навчання Христове і віра наша...

Так то своїм світлим воскресінням Спаситель доказав найперше що правду, що Він не звичайна людина, але всемогутній Бог. Немає бо людини, яка після смерті могла б своєю власною силою повернути себе до життя...

Тим своїм воскресінням Ісус Христос підтвердив і другу основну правду, а саме, що існує життя після смерті. Він бо умер був, перебував у гробі три дні й знову повернувся до життя. Отже смерть не закінчує нашого існування, але є лише переходом, народженням нового, вічного життя.

Своїм воскресінням підкреслює Ісус важливість праведного життя, бо від нього залежить ціла вічність. Щойно тепер розуміємо важливість терпіння й терпеливого зношення христів згідно зі словами Ісуса Христа: „Коли хтось хоче бути моїм учеником, нехай зречеться себе самого, візьме хрест свій і йде за мною“. (Мт. 16, 24; Мк. 8, 34).

Тож радісно співаймо всі пісню Христової перемоги над гріхом і смертю: „Христос Воскрес!“ Бо він не лише сам славлю воскрес, але тим своїм воскресінням, подолавши смерть, і нам усім дарував життя вічне!

БЛАГОСЛОВЕННЯ ГОСПОДНЕ НА ВАС!
† ВАСИЛЬ
Єпископ Стемфордський

Дано при Катедрі св. Володимира на Великдень 1978 Р. Б.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки скорочувати надіслані матеріали, незалежно від того, чи повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, додучи за адресою конверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Роман Завадович

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Під зорями земля ще буде спати.
Ще місто мла вкриватиме густа.
А ми до церкви підім привітати
Воскреслого Христа.

В церкві так величимо, світло буде.
Заграють дзвони із церковних веж.
І разом з ними заспівають люди:
"Христос воскрес!"

Христос воскрес, щоб злоба не раділа,
Щоб острахом здригалися кати,
Щоб праведні з надією і сміло
Ішли вперед до світлої мети.

І зійде сонце, наче кругла паска,
Мов писанка, розквітне вся земля —
Радіймо, браття! Великодня казка
Гаївою хай серце звеселя!

Співаймо, браття, в великодній колі
І Господа воскреслого моїм,
Щоб обновились весною щастя й волі
Наш Рідний Край, наш Дім!

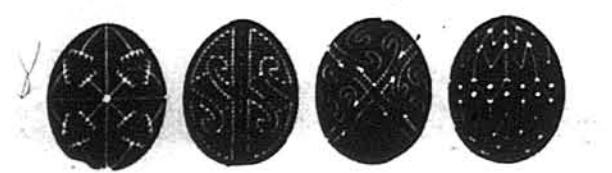
Свято обновлення

День Воскресіння Христового є найбільшим святом християнських народів, святом перемоги Божої Правди над чорною неправдою, несправедливістю, злочинними плямами темних сил і світом темряви. Воскресіння Христове є святом оновлення духа, якого нам, що живемо на поселеннях у країнах вільного світу, так дуже потрібно. Живемо бо в часах загального матеріалізму, песимізму, страхіт і зневіри. Потрібно шість оновити й нашому поневоленому народові в Україні, який в найтрудніших обставинах зводить затяжну боротьбу з окупантом своєї землі, комуно-московським імперіалістами, які в останньому часі, згідно з твердженням найновіших свідків, чимраз сильніше затискають зашморг на ший української людини, намагаючись знищити збережені ще багатства духовності, її культуру, традиції, побут, звичаї тощо. Окупант здає собі справу, що фізичним насильством не зламає українського опору. Тому він докладає усіх зусиль, щоб атакувати і нищити українську духовність, джерело боротьби українського народу за відбудову своєї самостійної і соборної держави. Окупант знає, що Христове Воскресіння завжди було святом надії поневолених і гноблених, бо як Воскресіння Христове прийшло через терпіння і страждання на Голгофі, так і людським терпінням приходять кінець і після них наступає в християнській волі.

Безбожний ворог окупант здає собі справу також з того, що на давніх християнських традиціях Великодня виростає і виховується молоде покоління, яке з давнього ріднолюбства черпає силу й насаду до життя і до боротьби. Свідчать про це також і ті глибокі своїми наслідками теперішні процеси, які проколюють у нашій Батьківщині. В боротьбі за волю і рівні права між народами могутніюють ряди патріотів-борців, а їхній сильний голос протесту проти злочинів, докучування комуно-московським імперіалістами над українським народом, лунає з кожним днем голосніше по ширій Україні та проривається поза кордони совєтської тюрми народів. З цього голосу братів і сестер в Україні ми довідуємося про жалючі переслідування, про фізичні і моральні тортури, що їх застосовують КГБісти супроти українських політичних п'янів. "Батьківщино, якими великими Ти робиш душі тих, що Тебе справді люблять!" — пише у своїй книжці "Лев з Філарії" Анрі де Консіанс. Цієї засади, цього принципу держаться патріоти в Україні, як держалися віри Христові перші християни.

Тому найкращою "Писанкою", найкращим Великоднім привітанням для наших братів і сестер на Батьківщині, як головно тих, що страждають за дотрами концтаборів й мурми в'язниць та психіатричних заведень, буде духовне оновлення українців на поселеннях і посилення активності на усіх відтинках українського життя. Найважливішим, однак, нашим завданням, за словами Євгена Сверстюка, є передача естафети духа нашої черговою поколінням, бо заповіт предків треба передати нащадкам. Таким чином ми запевнемо наш нарід, який ще й сьогодні переходить свою Голгофу, що Христос напевно прийде, бо як Христос смертю смертю подолав, так і нарід подолає неволю.

ХРИСТОС ВОСКРЕС — ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

МОЛІМСЯ І ТРУДИМСЯ, ЩОБ НА НАШИХ ЗЕМЛЯХ ЗАЛУНАВ СВОБІДНО ВИЛИКОДНІЙ ЧИН...

СОБОРНЕ ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ
ІЄРАХІЇ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ
КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Всесесним і Преподобним Отцям Духовним,
Преподобним Ченцям і Черницям та всім Боголюбивим
Вірним
Мир у Господі і наше Архирейське благословення!

„Чи не треба було Христові
пострадати це й увійти
в славу свою?“ (Лука 24,25).

Христос Воскрес!

Дорогі в Христі Браття і Сестри!

Христове Воскресіння — це світла перемога правди над неправдою, любови над ненавистю, життя над смертю. У Велику П'ятницю злобна неправда зробила з Христа богохульника, а жорстока ненависть прибила Його до хреста й положила до гробу. При запечатанні Христового гробу виглядало, що там поховано раз на завжди світло Його правди, тепло Його Божеської любови й блаженну надію на вічне життя. Але прийшла Воскресна Неділя. Христос вийшов триюмфально з кам'яного гробу, акриворомом короткозору неправди й ненависті та широко отворив райські двері вічного життя. Небо й земля зворушилися у прославу Христа-Переможця. „Небеса ото достойно нехай веселяться, — співає наша Воскресна Утренья, — земля ж нехай радується, нехай празнує і світ, видимий увесь і невидимий, бо Христос востав, радість вічна“ (Пісня перша). Це „празник празників і торжество торжеств“, як далі співає Воскресна Утренья, бо в ньому Христос довершив діло спасення людського роду. І тому саме на Великодній невимовна радість, щастя і надія сповняють серце кожного праведного християнина, що бачить у Христі-Переможці запевнення своєї власної перемоги над злом; бо той же Воскреслий Христос сказав своїм учням: „Держайте, бо я побідив світ“ (Йо. 16,33).

Але не раз, мимо цієї свідомості про остаточну перемогу Христа, може в деяких з них зроджується болісний сумнів, пригноблююча знеохота, як це було в двох учнів Христових в дорозі до Емаусу. На питання Воскреслого Христа, про що вони між собою говорили, вони йому відповіли: „Про Ісуса Назарянина, що був мов пророк, сильний ділом і словом перед Богом і всіма людьми, як видали його архирей і князі наші на засуд смерті і розп'яли його. А ми надіялися, що він є той, хто має ізбавити Ізраїля. Але й надусе те, оце третій день з сьогодні, відколи це сталося.“ (Лука 24,19-21).

В нещодап з нас може зроджується сьогодні подібне болісче питання: по стільки трагічних переживаннях нашої Церкви й українського народу в минулому, оце вже стільки років вірні нашої Церкви на землях України є предметом нечужаних зневаг, жорстоких тортур і безправних засудів зі сторони безбожного комунізму, де найкращі її сини і дочки немилосердно каруються в різних тюрмах, далеких концетраційних таборах і психіатричних заведеннях тільки за те, що вони хотять бути вірними Богові, своїй Церкві й своєму українському народові. А ми сподівалися, — так може думає не один українець, — що Христос-це той, що має спасти нашу Церкву й рятувати наш український нарід. А оце вже стільки десятиліть ми нає, а цього рятунку немає...

На це питання про тайну зла й терпіння на землі, Воскреслий Христос відповів своїм учням в дорозі до Емаусу: „Чи не треба було Христові пострадати це й увійти в славу свою?“ (Лука 24,26). Хрест — то велике таїнство Божого плану нашого спасення через смерть єдиногодородного Сина. Вже пророк Ісаї писав про те, як наші гріхи поранили Спасителя: „Та він недуги наші взяв на себе, він ніс на собі наші болі... Він же був поранений за гріхи наші, розданий за беззаконня наші. Кара, що нас спасла, була на ньому, і його ранами ми вилікувані“ (Іс. 53,4-5). Терпіння Христові — то наше спасення, хрест Христовий — то „бісом губитель, нечестивим погубитель, врагом посрамлений“, як каже наша Літургія. Та над усі терпіння Христові — то доказ великої Божої любови, бо хто любить, той віддає себе за другого, а Христос віддав себе за всіх нас. Тим то Його смерть є жертва за нас і св. Павло це каже, що він „возлюбив нас і видав себе за нас, як приніс жертву Богові, на запах приємний“ (Еф. 5,2). Ми всі згрішили і Бог вибрав терпіння, щоб направити в справедливості і милосерді наші провини.

Милосердний Бог вказав нам терпінням свого Сина на велику силу терпіння, бо ним висловлюється і шириться любов і ті, що несуть з ним Його хрест, є правдиві Його учні. Св. Петро так каже у своїм листі: „На це бо ви покликани, бо й Христос пострадав за нас, лишивши нам образ, щоб ми послідували стопами Його“ (1 Петр. 2,21).

Тому Христос заповів своїм учням, що так як Його перемога над злом мусіла бути зрешена терпінням, так і їхня перемога над темними силами зла буде вкрита

стражданнями, бо: „Не є раб більший Господа свого. Якщо мене вигнали, і вас вигануть... Але держайте, бо я побідив світ“ (Йо. 15,20; 16,33).

Ті пророчі слова Христа справдилися. Від самих початків аж по сьогоднішній день, Його свята Церква була й є, в різних часах і в різних місцях, предметом різних переслідувань. Від жорстоких Неронів і Діоклеціанів до сьогоднішніх комуністичних безбожних країн, визнаючи Христа мусять тяжко терпіти за свою любов до Бога, а часто навіть платити за те життям.

Між переслідуваннями в модерних часах, особливе місце займає наша Українська Католицька Церква. Може жодна інша Церква не виявила стільки вірності Христові і не принесла стільки жертв і не пролила стільки крові, як наша Українська Католицька Церква. Вона те героїське свідчення по сьогодні перед цілим світом сповняє. Видно, що Христос хоче, щоб її хресний шлях був якнайбільше подібний до Його Хресної Дороги. Якщо так, то її прославлення, до якого веде її сьогоднішній тернистий шлях, буде відповідне до її терпіння. А до того напевно прийде, й може раніше, як ми того сподіємося, бо Христос „побідив світ“, а з ним переможуть всі Його вірні учні, в тому також й наша Церква...

На що наліво вказує нам і останній Ватиканський Собор: „Треба ж щоб усі члени Йому відповіли, поки Христос не вообразиться в них. Тому ми виникаємо в таїнства Його життя, з ним разом виображені, співмертві та співвоскреслі, аж доки з ним і не співподілимо. Верстаючи покищо земну путь, ілчи Його слідами в терпінні і гоненні, до Його страстей, як тіло до голови, долучуємося, з Ним співтерпимо, щоб з ним і прославитися“ (про Церкву ч. 7). На цій землі в терпінні з Христом приходять прослава з Ним. Він запевнив нас в тому. Наші терпіння — то Христова слава в нас.

Але що й нам робити, щоб ця остаточна перемога прийшла? Тут знова Христос має бути для нас прикладом. Терпіння іде за нами як тінь. Воно є частиною життя і Його нам не уникнути. Коли воно було в Христа Господа, є воно і в Його членах. Ми ніколи знов не потрапимо дати відповіді на питання „чому терпіння?“. Але коли воно є частиною нашого життя, воно в Божих плянах має своє значення а навіть користі. Єдиний Бог знає всі подробиці нашого життя тепер і в майбутності. Як добрий наш небесний Отець, Він вчить нас, провадить нас і до нашого добра дає нам терпіння, хоч і дає нам здібності із деякими терпіннями боротися і другим у терпінні помогати. Не все є добром, що нам видається і не все весь світ може достосуватися до поодиноких бажань людини.

Терпіння стає для нас корисним, коли ми Його приймаємо на доказ нашої любови до Бога, на доказ того, що приймаємо Його святу волю — „нехай буде воля Твоя“, як задоситьучинення за наші власні гріхи і навіть за гріхи других. Нам треба молитися, щоб Господь стеріг нас від терпіння, наскільки це мало б вийти на Його славу і для нашого більшого духовного добра. Христос просив свого Небесного Отця в олівний город: „Отче мій, якщо є можливо, нехай мимоїде від мене чаша ця, однак, не як я хочу, але Ти.“ (Мат. 26,39). І потім в часі своїх страстей Христос був у повному спокою, рівновазі, погідності в душі, бо знав, що своїми терпіннями він дає світові спасення і відкуплення.

Слуга Божий Митрополит Андрей дає глибокі поучення про те, як приймати терпіння, як годиться на всі хрести, недуги і навіть на саму смерть у тих обставинах, в яких Божє Провидіння скоче нам їх подати. Писав цей великий Святий: „Великого значення перед Господом Богом є прийняти терпіння з Божих рук і з любови до Бога, найліпшого Отця, що тільки з любови до нас і для нашого спасення дає нам ці терпіння.“ (Твори, ст. 96).

В часі свого життя і діяльності Христос бачив людські терпіння, жив серед них і сам їх зазнавав серед не легких своїх буднів. Бачив різні соціальні несправедливості, бачив поневолення свого народу, бачив кривди, що їх чинили окупанти й власті і казав своїм слухачам: „Шукайте перше Царства Божого і його справедливості, а те все додасться вам“ (Мат. 6,33). То значить, нам треба будувати ціле наше життя, з його терпіннями включно, на заповідях Божих, де першою й найбільшою заповіддю є любов Бога, а другою подібною до неї є любов ближнього: „На цих двох заповідях, — каже Христос, — висить увесь Закон і Пророки“ (Мат. 22,37-40).

Молитвою, сповнюванням своїх обов'язків, любов'ю, домаганнями, щоб Боже право і Божя правда була шанована і визнана, боротьбою за Богом дані людські права і людську гідність, закликами до заспокої опії вільного християнського світу, — всім тим ми шукаємо Божого Царства. Ми хочемо, працюємо і змагаємося, щоб те Боже Царство відновилось в нашій Україні. В часі

(Закінчення на ст. 7-й)

Ганна Черні

ГАВАЇ

(5)

Окремі ватажки, „алі“ (якщо взяти до уваги, що в гавайській мові на місці „р“ завжди виступає „л“, то викликається асоціація з „аріями“, аріями) провадили безконечні війни, припливаючи човнами на острів супротивника й нападючи на нього з несподівки. Полонених вбивали на місці, і родинні зв'язки не зупиняли братовбивства. За десять літ цар-обвинувач Камегамага І покори усіх інших алів і в 1793 році став володарем усіх Гавайських островів... Далі настає пора білих місіонерів та комерсантів, що помалу перебрали владу в свої руки; щоб мати підтримку місцевого населення, не зупинюючись перед методами підкупів з гарними аборигенами. Коли Японія, Росія й Америка схрестилися в своїх змаганнях за цей рай серед безмежного океану, гавайці розважили, що найліпше їх тримати з Америкою. І так вони стали спершу територією, а в 1959 році 50-им Стейтом ЗСА.

Через те, що я — донька поневоленого народу, справа національної самостійності мене завжди гостро непокоїть. Старалася, в соняшних усмішках наших вродливих, як на підбір, гідів знати відтинки незадоволення, нехеті, протесту — і не знайшла. Вже вдова, перчитуючи десяткі книжок про Гаваї, я зрозуміла, що це — мішаний нарід від давнини, а після приходу на острови білих і жовтих колонізаторів, створилася іще складніша — біологічно непогана мішанина, в наслідок якої лише 2 відсотки населення можна вважати „чистокровними“ гавайцями. Отже, як може гаваець протестувати проти японців, коли в нього мати або „туту“ японка? З другого боку, японці тримаються монолітно, зберігають свою мову й звичай і ставлять перепони одуженню з чужинцями. Китайці й філіппінці також міцніші від

гавайців у своїй національній окремішності. Проте, є різниця між ними, що оселилися на Гавах давно, і ними, що прибули недавно, не на Гавах народженими, або, по-гавайськи, „малігіні“. Пожилий десяток літ на Гавайських островах, ті, що не ховаються від сонця, засмажуються так, що їх не відрізнити від гавайців. „Дивись на шкіру!“ — це звичайне гасло, коли приходять до виборчої кампанії. Смутлива (але не негритянська) шкіра — це символ довіри. Щодо негритів, то їх гавайці називають „гаоле еле-еле“, в перекладі — „чорний білий“. Ну, а ставлення до „гаоле“, білих? Досить дружнє, бож туристи — це головна промисловість Гаваїв. Яку комерційну базу може мати цей загублений в морі архіпелаг з постійним моментом тодішніх вулканів? Навіть цукор має норму, виставлену Управлінням сільського господарства, поза яку не можна вийти. Туристи безперервно хвалять прибуваючи на ці острови Любові, і, як по конвеєру, їх приймають із любов'ю і професійні шлувальники кладуть їм на шию пахучі lei... Туристів возять, розважають, трохи з них кепкують... Коли я почала практикувати свої новопридані знання з гавайської лексики, наш провідник Бугі зарекомендував своїм чудовим, як пташина пісня, сміхом і зауважив: „Я на твою жінку, ви досить розумні“. Це ніби відплата за опінію ранніх місіонерів, що вважали гавайців лінівими й нездібними до науки. Писав Каспер Вітні в книжці „Гавайська Америка“ (1899): „Туземці, мабуть, ніколи не досягнуть справжньої суті освіти та літератури, Ну, і що з того? Аби вони стали чистіше думками та здоровіше життям. А нашо їм більше освіти? Проте, помалу гавайці, особливо мішані, пробілиси і до школи. Спочатку навчання було рідною мовою, а далі — дали „вібір“, і населення вибирало англійську мову, з тих причин, що тільки так можна добитися доброї праці чи посади. Навчався шкільно відмінний край від України, а ситуація та сама. Правда, завдяки шаленому розвитку туризму, зродився попит на екзотику, в тому числі й на гавайську мову, і її тепер вивчають як „чужу рідну мову“.

Головною atrakцією в Коні було луау. Воно коштує біля 20 доларів на особу й своєї ціни не варто, але — все треба спробувати, бо як інакше знати, варто чи не варто?

С. Букшова

ПЕРЕД ТРЕТІМ СКВУ

Цього року в Нью Йорку 23-26 листопада відбудеться Третій Конгрес Вільних Українців. Значить, ще тільки вісім місяців. Хтось може сказати, що це багато часу. Часу багато, якщо братися до праці вже, але коли протягати, то знов прийдемо до порожніх рук. А як воно є, то найкраще з'ясував А. Кабайда у паризькому „Українському Слові“ в статті „Зміна обставин“. „Коли пригадаємо собі ентузіазм, з яким українська спільнота у вільному світі готувалася до Першого Світового Конгресу Вільних Українців і порівняємо зі сьогоднішнім станом, бачимо позначку збайдужіння... Ніхто не цікавиться переведенням об'єктивної аналізи десятилітньої діяльності СКВУ“.

СКВУ діє вже понад десять років і це напевно довгий час. Його завдання більші й далішні, як будь-якої іншої української організації в світі. Від останнього Другого Конгресу минуло понад п'ять років. Шостий рік іде, а кілька про СКВУ, працюю Його Секретаріату, успіхи й неуспіхи знає українська громада? Кожному ясно, що мало! І тому не дивно, що десь у кутку між собою знайомі обмінюються думками, пожураються і... на тому кінець. Одні не напишуть до преси і не висловлять публічно своїх уяв, бо „не хочуть критикувати“, інші „бо не хотять хвалити“. Бо є такі й такі. Хоч критиків переважає, але вже факт десятирічного існування СКВУ є успіхом! А за дальшу його долю відповідаємо ми всі. Залишилися ще тільки вісім місяців до Конгресу, а на пальцях однієї руки можемо порахувати статті на тему СКВУ, думки про виконання і невиконання його завдань.

Виглядає, що одинадцять років від відбуття Першого Конгресу (12-19 листопада 1967 в Нью Йорку) не зовсім використано. Але одним ми навчилися: не зважаючи на величезні, всім прийнятні й схвалені завдання і цілі, якщо наша громадськість не віддасть СКВУ відповідної уваги й енергії, йому загрожуватимуть в недалекому майбутньому дуже поважні небезпеки.

Недавно в тижневику „Новий Шлях“, Торонто, ред. І. Кедрин у статті „СКВУ і Його Секретаріат“ досить докладно з'ясував деякі основні недомогання й загрози для СКВУ. Між іншим він робить такі закиди:

„Первородним гріхом Секретаріату СКВУ стало те, що у статуті сформульовано цілі і завдання Секретаріату як найзагальніші, чи пак-вибачайте-якнайзагальніші сформульовано завдання цілого СКВУ, а в частині Секретаріату СКВУ сказано тільки те, з чого він складається, коли відбуває засідання і тп... По суті діяльності додано тільки одно речення (параграф 16) „Секретаріат СКВУ в ніякому разі не сміє діяти так, щоб будь-хто міг уявити його якоюсь урядово-державною установою або урядом „України в екзилі“. Та й годі. Щодо позитивної вказівки... то перший СКВУ пустив Секретаріат на широкі води-плава, як хочеш, або потапає...“

Про конкретну діяльність і про ділові зв'язи з неї на Другому СКВУ ред. І. Кедрин пише: „...урядуючі тоді Секретаріату у Канаді ЗСА й Європі записували на свій рахунок діяльність прерізних існуючих на їхньому терені установ і організацій-“

(Закінчення на ст. 7-й)

З НАШИХ БУДНІВ

ПЕРШІЙ ВЕЛИКДЕНЬ

Тримаю оце в руці карточку від землячки з рідного табору, а на карточці — жемінка підніжків і пучок лози, а під тим землячиною власною рукою дописано: „Вітаю Вас з весною і з Святим Великоднем!“ А мені, от, ніяк не не хочеться вірити, що в цьому році взагалі буде весна, а по ній настануть соняшні дні літа, такі теплі й ласкаві, як їх описує в своїх соняшних есеях молодий товариш пера, Леся Лисак. Так нам далась етикетка цього рідного зима, так стероризувала нас ця відьма злая! А тут пророки від погоди кричать чорними воронами, що цьому терорі не не кінець, що не всі хуги, хуртєчі і снігові вже відмудились в порадку, що навіть на самий Великодень може нас очікувати несподіванка з боку так званих сліпих сил природи!

Правда, згадані ворожити не твердять документально котрий саме Великодень вони мають на приміті — за новим чи старим календарем... Бо і в календарному департаменті маємо цим разом деякі несподіванки. Як дотерно записувати детройський „Лис Мухомат“ — цього року між Великоднем григоріанського і юліанського стилів є така велика відстань часу, що поміж цими Великоднями можна було б спокійно відсвяткувати ще й Зелений Святий... Так воно й справді виходить, що наші брати за новим стилем з Ньюарку, Ірвінгтону чи з Філадельфії вже й забувають до того часу, який смак паски чи кобаси, коли ми, старовіри з Нью Йорку, як дехто нас називає, — виводитимем під церквою газілок.

Розуміється, всі наші дорогі сусіди, в яких Великодень припадає в цю неділю, матимуть добру нагоду пригадати собі смак великодньої паски та прочих свідів через п'ять тижнів часу, коли звичайно до нас в гості, щоб діло змелити разом з нами Христове Воскресіння по-старокайовому. А ми їх тоді привітаємо гримким „Христос Воскрес“ вже в новому, величавому Святоюрському храмі, що буде в Кейтуну Неділю старого стилю вродисто посвячений при многолюдному здвизі християнського люду, — чого дай, Боже, всім нам щасливо віддатися!

Ікер

цій-діяльність, до якої Секретаріат не був причетним...“

А про другу каденцію „Секретаріат, що виринув із Другого СКВУ, обраний на 6-річне урядування в Канаді, опинився перед новими труднощами... Не входячи абсолютно у суть справи, хто, де й у чому був винуватий, українські люди у диспорі мусіли сприймати з поважними застереженнями факти, що від Секретаріату виявлялися повідомлення, від якого відхрещувався генеральний секретар, опісля в офіційному відомленні екскутивний віцепрезидент втручав безпосередньо генерального секретаря“.

Чи можна дивуватися, що такі персональні дисонанси внеможливіювали працю?

Накінець ще треба згадати, що, як пише згаданий (Закінчення на ст. 7-й)

До того ж, для кого не варто, а для кого й варто... Луау відбулось у чудовим Кона Суфф готелі, над океаном. Ми з Степаном автали свої однакові полінейські вбрання, що купили на Ла Мовні, жовтогарячі з червоними квітами, і приєднали до святково вбраної юрби — всі дами в довгих тропічних сукнях, із квітами у волоссі. Спершу ціла година коктейль (без закусок) — що хочеш і скільки хочеш. Нам аж шкода стало, що ми більш одного май-таї не бажали, але всі інші не кремпувалися й напивалися тим добром по вільні. Під пальмою грала оркестра, помаранчеве сонце котилося в океан, швіряли квіти й кевали пташки і голосно базикали люди, напідпитку й п'яні, як дим. Аж з'явилися, із смолоскипами в руках вродливі молоді гавайські хлопці та дівчата й почали нас обдаровувати намистом із мушлів та пошлунками. Тут же стояв професійний фотограф і робив із кожного знімків з гавайського дівчиною чи хлопцем. Потім, другого ранку, ці знімки були виставлені в нашій лоббі з ціною п'ять доларів.

(Продовження буде)

Леся Лисак-Тивонюк

МРІЙ ПРО ВЕСНУ

Погляньте на календар: 21-го цього місяця почалася весна. Дні стають довше, ночі коротші, сонце світить щедріше, а сніги повинні б розстатися. Ех, що тут багато казати — хіба ж невідомо, що таке весна?

Водночас пригадується з дитинства, що не раз доводилося бузкам, замість вимірної весни, зустріти холод і голод. Не раз і не два у подільських селах було ще дуже холодно. Левади біля річки і ставу були ще покриті снігом. Ще не було й сліду зеленої трави. Лід на плиті ліній річки тільки подекуди розтавав. Гірко жилося тоді бідоласним поворотом та свого звичаю не міняли. Звідкіль бралися у них сила діждати справжньої теплої, радісної весни?

І вони, птахи, і ми, люди, залежні від тієї самої потуги, яку зветься природою. Тільки нам, людям, допомагає тепер техніка. Хоч і не завжди, як наприклад, минулорічної та цього горічної зими. Скільки людей страждало у холоди, темряві, без харчів? І, може, тому прагнули ми цього року приходу весни більше, як колинебудь. Вона вивчалася нам у мріях.

От, щоб засвітило сонечко й розтопило гори брудного снігу біля будинків, хідників! Щоб можна було безпечно, не побоюючись влади на ожеледі, дійти бойдою до автобусової зупинки. От, щоб скинути важкий, незручний зимовий одяг! Щоб перестати турбуватися рахунками за опалювання мешкання, які надшерблюють скромний бюджет! Щоб нарешті дихнути весняним повітрям, дарма, що воно у великих містах не таке то чисте.

Часто думається, як зміни у природі віддзеркалюються у настроях людини. У важкій зимовій місяці люди пригнічені, невеселі, непривітні, а то й шорсткі. Та коли тільки покажеться весняне сонце, настрій стає краший. Частіше виявляється привітність, частіше бачиться усмішка, частіше погідне слово. Навіть б людину огорнула надія: «Може тепер буде краще, легше жити? Може навіть важка праця не буде так томити, може менше дошкулитимуть розхитані невдачами нерви?»

До певної міри воно й так буде. Вже не треба буде відкопувати авто з-під сні-

гу, щоб дістатися до праці. Не буде людина замерзати на автобусних зупинках. Не буде борюватися зі сніговією, йдучи вулицею. Один життєвий тягар спаде з плеча.

Мріє старенький пенсіонер, щоб вийти з тісної кімнати, сісти на лавочці проти сонця, милуватися Божим світом. Поглянути на кущ бузку, чи вже розпустила бруньки. Може й усмішка пробіжить по устах: колись давно, коли був молодим, повним сил і надій, рвав китиці бузку для дівчини, яку любив...

Мріє жінка-пенсіонера, що піду зиму важко хворіла, щоб вийти у свій городчик, де її улюблені квіти. Діти увесь час потішали її, що з весною їй стане краще. Мабути так і буде, коли вона побачить перші розсвіли нарциси, тоді як вдома... Знов зрадіє тоді життю.

Вибіжить на подвір'я, хідники й вулиці прикрашаючи дівчата. Хоч і треба було взимку вчитися, хоч і скорочували довгий час різноманітними способами — зимовими спортами, — проте нема то як теплі, погідні, весняні дні!

Коли пишуться ці рядки, у прикордонному місті все ще багато снігу, все ще холодно, а метеорологи заповідають «змінну погоду». Може дощ, може сніг? І коли вийти з хати, на жаль, не чути весняного подуву. Поближній парк все ще дімає зимовим снігом. Та хіба вже недовго!

Може теплі хвилі повітря принесуть бажану зміну на краще? Ажде панування зими, хоч яка вона, зима, вперта, така мусить скінчитися! І тому постають мрії. Про звичайні невеличкі речі. Щоб кущик форсити під хатою, заспанний сніговим валом, визволився з-під нього і покритий дрібним жовтим квітцями. Щоб з-під льодової поволоки видобулася зелена травиця. Щоб там, де ще сніг по пояс, засміявся синіми очима барвінок. Щоб ніжно запахла гіацинти...

Та коли б хтось всемогутчий пообіцяв сповнити тільки одну мрію, сказала б без вагання: — Хай весняне сонце буде ласкаве птахом, там, вдома, що прилітало до гнізда. Хай буде ясно й тепло крилатим приятелем далекого дитинства — бузком, ластівкам, жайворонкам, солов'ям. Щоб вони не замерзли і не приморили голодом. Щоб шибетали й співали людям про весну.

Заради безжурного весняного дитинства, що проминуло там, вдома, сповни це прохання, Всемогутчий!

„ДО МИРУ ШЕ ДУЖЕ ДАЛЕКО” — КАЖЕ ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР

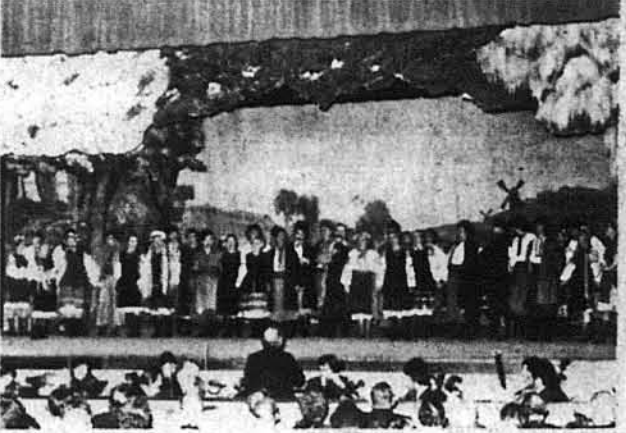
Вашингтон. — Підсумовуючи триденні наради з ізраїльським прем'єром Менахемом Бегіном, президент Джиммі Картер у середу, 22-го березня, заявив, що „до миру ще дуже далеко”, в такій спосіб підкреслюючи, що під час наради не дійшло до порозуміння щодо таких справ як звільнення Ізраїлем окупованих арабських земель, ізраїльських осель на тих територіях, як теж відносно загальної розв'язки проблеми палестинських арабів.

Речники обох урядів одверто заявляють, що Вашингтон і Єрусалим далі обстоюють протилежні погляди щодо багатьох справ, наприклад, ССА вважають, що Резолюція ч. 242 Об'єднаних Націй зобов'язує Ізраїль звільнити окуповані землі на західному березі ріки Йордан і біля міста Гази, а натові Бегін твердить, що ці території — „це історичні землі” жидівського народу та що згадана Резолюція не стосується цих земель. Американський уряд також твердить, що біля 70 ізраїльських осель на арабських землях є „нелегальні” і перешкодою до загального замирення на Близькому Сході, а прем'єр Бегін заперечує це, вважаючи, що оселі є законні для забезпечення безпеки Ізраїля.

Того самого дня до південної частини Лівану прибули перші відділи „сил миру” Об'єднаних Націй, тобто біля 200 іранських і майже та сама кількість французьких військ, які є авангардом 4,000 військ неутраляних країн, які, згідно з резолюцією Ради Безпеки ООН, мають заступити ізраїльських військ в тій арабській країні. Ген. Мордехай Гур, шеф штабу ізраїльських збройних сил, заявив у середу, що війська його країни, які зайняли 15-мильову „зону безпеки” в південному Лівані, щоб запевнити, що ця територія більш не буде базою для палестинських терористів, — можуть відступити „за кілька днів”, якщо прибуде решта військових частин Об'єднаних Націй.

Під час короткої про-

„Яка краса, які чудові співаки”

Опера „Катерина” на сцені

Ці слова я почув від глядача після вистави-показу „Тисячолітній шлях України”, який відбувся у суботу, 4-го березня ц. р. у театральній залі Гамберсайдського Інституту в Торонті, програму якого присвячено вже недалекий славетній річниці прийняття Україною християнства. Театральна зала Гамберсайдського Інституту була щерть заповнена і понад 100 глядачів мусили стояти. Квитки на виставу були продані 2 тижні перед імпрезою, і багато людей не змогли побачити цікавої вистави — показ, здійснений силами Корпорації „Українська Опера”.

Повільно гасне світло, починається подорож у чарівну країну опери. Перед глядачами проходить оригінальний перегляд української історії з княжих часів і Гетьманщини. На сцені височить статуя ідола Перуна, навколо якого танцюють жреці, що приносять йому жертву. Цей танок чудово виконали танцюристи ансамблю „Верховинці”, при осередку СУМ, Олег Генза, хореограф, та нещ жреців поставив режисер Михайло Яблонський. Ці ж танцюристи виконали ще два танці: „Привіт” — народну традиційну картину і „Гопак”.

На сцені статуя св. Володимира Великого — це означає, що прийшла християнська доба, Україна прийняла християнство. Раді земля, посміхайтесь веселі люди — минули поганські часи. Ці статуї, на замовлення Корпорації „Українська Опера”, виконав талановитий скульптор Микола Голодик.

Арія Ольги „Хай віра Господа осяє нас” з нової опери „Ольга Київська” І. Білогоруд — Л. Полтава своім сюжетом-лією сягає в найдавніші часи нашої історії, в ранню Х століття, в час переходу нашої княжої держави України-Руси від поганства до християнства. Арія Ольги чудово виконала зірка української опери Галина Андреаїс. Лунають гучні оплески після співу Галини Андреаїс і перед глядачами Анна з опери „Анна Ярославна”, арія якої блискуче виконала чільна солістка Корпорації „Українська Опера” Марта Кокільська-Мусійчук. Корифей української опери Лев Рейнорович зворушив глядачів арією Богдана з опери „Богдан Хмельницький”.

Якщо Г. Андреаїс, М. Кокільська-Мусійчук, Л. Рейнорович канадський глядач знає давно, то Стефан Шафаровський до вистави був невідомий в Канаді. Молодий співак поділав публіці своїм виконанням пісні Тараса з опери „Тарас Бульба”. У молодого співака великої сили і гарного тембру голос, він — багатонадійне відкриття К „УО”.

Микола Голодик не тільки талановитий скульптор, але і чудовий співак.

З великою майстерністю М. Голодик виконав пісню „Гетьмани” М. Лисенка — Т. Шевченка. Леонард Бедерів, новий емігрант з нескореної України, колишній соліст Львівської опери, поділався глядачам виконанням арії Богдана з опери „Богдан Хмельницький”. У виконанні М. Голодика і Л. Бедеріва було добре виконаний дует „Де ти бродили, моя доле”. У виконанні цього дуету була помітна висока акторська майстерність співаків.

Оля Гіряк, голова Оперного Хору, студіювала спів у маестра Л. Деллі Орефайро і, без сумніву, поділався глядачам своїм співом. Співачка виконала арію Галі з опери „Назар Стодоля”, над якою працює Корпорація „Українська Опера”. З цієї ж опери Світлана Тонкошкур (Лана Тон) виконала пісню Стехи. Співачка добре відома з виступів у різних етнічних товариствах. Закінчилася перша частина вистави „Тисячолітній шлях України” блискучим виконанням кантати „І провітте, зеленієші”, яку виконали Марта Кокільська-Мусійчук, Галина Андреаїс, Богдан Чаплинський, Лев Рейнорович.

Під час перерви глядачі мали змогу купити програми Корпорації „Українська Опера” і познайомитися з творчим складом Корпорації.

Друга частина вистави почалася виступом відомого співака Богдана Чаплинського. Чільний співак Корпорації Б. Чаплинський з великим успіхом виконав арію Довбуша з опери „Довбуш”. У співака добрий тенор і його спів поділався публіці.

Із гостинним виступом виступила Маргарет Калі, американка, великий приятель українців, і чудово проспівала арію з опери „Івасик-Телесик”. М. Калі — сопрано Метрополітен Опера. З великим успіхом пройшов виступ баритона Сергія Казаряна-Бондаренко, нового емігранта. Він блискуче виконав народну пісню „Дивлюся я на небо”.

Зірка української опери, випускниця столичної Консерваторії в Києві, Тамара Лихолай з величезним успіхом виконала дві арії: арію Одарки з опери „Купало” і пісню з безсмертної опери „Наталка-Полтавка”. Пальміни оплесками нагородили Тамару Лихолай торонтські глядачі.

Чудово прозвучав дует Одерки і Караса у виконанні Галини Андреаїс і Лева Рейноровича. На закінчення вистави акордом прозвучали квінтети і монологи з опери „Запорожці з Дунаєм” у виконанні Марти Кокільської-Мусійчук, Галини Андреаїс, Богдана Чаплинського, Лева Рейноровича і Володимира Карпинича. Звучить кінцева частина вистави-показу „Тисячолітній шлях України”, і глядачі встають і, стоячи,

аплодують артистам за їх чудовий спів. Після вистави артистів вітав Е. Сокольський від КУК, а дівчатка в українських народних ношах нагородили співаків квітами. Глядачі довго не покидали залу, і всі солісти отримали вітальні від торонтської публіки.

Виставу-показ „Тисячолітній шлях України” підготував режисер Михайло Яблонський, музичний супровід проф. Лев Стругацький, волей вистави Єлисавета Сидор-Чарторійська, музичний супровід танків Т. Левицький.

Другого дня в неділю, 5-го березня 1978 р., у престижній залі Квин Елизабет театру відбувся показ безсмертної опери „Катерина” М. Аркаса — Т. Шевченка. І знову, як і на виставі „Тисячолітній шлях України”, не вистачило квитків і понад 300 глядачів мусили стояти. Канадці жаліли, що не відбулося дві вистави. Але, на жаль, важка дорога, яка тривала понад 20 годин, перешкодила здійснити цей задум.

Перед виставою опери „Катерина” Корпорація „Українська Опера” показала живі квіти біля пам'ятника Лесі Українці.

Знаменно, що Корпорація „Українська Опера” прибула до Торонто напередодні Шевченківського ювілею.

Повільно відкривається заслона і зачаровані глядачі спостерігають весь час за драматичними подіями

опери, що відбувається на сцені, у деяких виявляються слюзи.

Коли закінчується опера, глядачі встають і навістоячки аплодують артистам за чудову гру.

Декораші до опери виконано на рівні професійного театру, декораші виконав талановитий скульптор Микола Голодик. В окремих ролях виступали: Катерина — Марта Кокільська-Мусійчук, магі — Галина Андреаїс, батько — Лев Рейнорович, Андрій — Богдан Чаплинський, офіцер — Володимир Карпинич, Оксана — Оля Гіряк, Одарка — Тамара Лихолай. Режисер опери Михайло Яблонський, оркестрою диригував Ярослав Лішинський, танцюристи з ансамблю „Верховинці”, хореограф Олег Генза.

Оперова вистава Корпорації „Українська Опера” пройшла успішно, канадський глядач широким акордом за чудову гру, після вистави у солістів отримавши автографи.

„До наступної зустрічі в Торонті” — говорили глядачі.

І в дні славного ювілею Т. Шевченка, хай лунають чарівні звуки опери на далеких просторах чужини, куди нас кинула доля.

Корпорація „Українська Опера” висловлює подяку всім українським установам і окремим особам, які сприяли видатному успіхові опери в Торонті.

Віталій Лехтер

Український „наступ” на Гарвард

Спішать до Гарвардської Літньої Школи Українознавства — оком Едварда Козака

В минулому році приїхало до Гарварду 159 студентів з майже всіх країн Америки, з Канади, з Європи, з Венесуели на курси україністики Літньої Школи.

Той багатолюдний „наступ” на будинок Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету бачить своїм бистрим оком маестро Едварда Козака і його рисунком зготовлений на основі даних з 1977 року, немов закликає всіх студентів: поспішайте до Гарварду!

Бо й цього року двері того потужного університету широко відкриті для українського студентства: курси історії України, української літератури, українського мовознавства, спе-

ціалізовані семінари, доповіді, фільми, гутірки, а то й розвагові імпрези, товариські зустрічі, прогулянки, а то й забава при звуках оркестри „Іскра” розпалено на одномісний побут в Гарварді: від 25-го червня до 24-го липня 1978 року.

Студенти, прослухавши бодай один з інтенсивних курсів і склавши іспит, дістають кредити, які враховує кожна висока школа. Є також добрі можливості дістати стипендію на оплату навчання.

Довкіля Кембридж і Бостону дуже цікаве. Це вже восьмий раз влаштовується в Гарварді літні програми українознавства, в яких взяло участь майже 400 студентів.

В Югославії судять просовєтського комуніста

Београд, Югославія. — В середу, 22-го березня ц. р., тут розпочався суд над просовєтським комуністом Мілетом Перовичем, який до 1976 року очолював просовєтський і антиітовський рух під назвою „Комініформізм”. Перович, колишній близький приятель президента Тіта, втік був 20 років тому до Советського Союзу і правдоподібно жив в Києві, керуючи звідтам антиітовсь-

ким рухом, завданням якого було повалити теперішній режим і повернути Югославію до советського блоку та Варшавського Пакту. Слідуючи за діяльністю Перовича, югославська поліція зловила його в Сербії в 1975 р., і від того часу він перебував у ув'язненні. Перовича судять 5 суддів і він може одержати кару смерті за зраду батьківщини і підірвану діяльність.

„Нью Йорк Таймс” знову пише про Юрія Дзундзу

Нью Йорк. — У спеціальній статті, присвяченій молодим талантам у різних ділянках мистецтва, газета „Нью Йорк Таймс” із п'ятниці, 3-го березня, дуже похвально висловлюється про Джорджа (Юрія) Дзундзу, актора українського роду, який тепер виступав в п'єсі „Молитва за мою дочку”, яка здобуває знамениті рецензії різних театральних критиків.

Юрій Дзундза, який недавно грав одну з головних ролей в телевізійній п'єсі „Втеча Сімеаса Кудірки”, часто виступав на театральних сценах і на телебаченні. Рецензент Роберт Берквіст у згаданому виданні „Нью Йорк Таймсу” пише, що „однією з найсильніших драм цього сезону — це п'єса Томаса Бейба „Молитва за мою дочку”, яка від половини січня проходить у Публічному Театрі”.

Поданою коротко сюжет п'єси, в якій грає тільки чотири актори, рецензент відмічає, що всі вони відіграють свої ролі „бездоганно”.

Дуже похвальні рецензії на п'єсу „Молитва за мою дочку” і на гру в ній Юрія Дзундзи вже раніше публікувалися в „Нью Йорк Таймсі”, в „Дейлі Нью”, в журналі „Тайм” та інших газетах і журналах.

Юрій Дзундза

Відтак Берквіст пише: „Одним із цього бездоганного квартету є Джордж Дзундза, який грає твердою поліційного сержанта, відповідального за переслідування двох арештованих”. Рецензент „Нью Йорк Таймсу” зазначає, що Дзундза „надзвичайно переконливий” у його ролі.

Дуже похвальні рецензії на п'єсу „Молитва за мою дочку” і на гру в ній Юрія Дзундзи вже раніше публікувалися в „Нью Йорк Таймсі”, в „Дейлі Нью”, в журналі „Тайм” та інших газетах і журналах.

Загальні Збори 107-го Відділу УНС Б-ва св. І. Христителя у Геммонді

У суботу, 4-го березня 1978 р., у Геммонді, Індіана, відбулися в домі п-ва В. Шевців Річні Загальні Збори 107-го Відділу УНСОюзу. Збори відкрив, привітавши присутніх членів, голова Відділу Василь Шевців, запропонувавши Президію Зборів.

До Президії Зборів увійшли: М. Возняк — голова, В. Кушнір — секретар. По прийнятті денного порядку наради і по вишнунні пам'яті померлих членів Відділу, бл. п. о. пресв. Павла Дармоця і Анастасія Гришак, М. Возняк в присутності хворого рекордового секретаря В. Кушніра відчитав протокол попередніх Зборів, що його прийнято.

Вступним звітом започаткував Збори голова Відділу В. Шевців, вказуючи, що наш Відділ у звітному році допомагав Окружній Управі, голові — пані О. Олек і обласному організаторові Б. Дейчаківському організувати Ширші Сходини Окружних сусідських Відділів, які відбулися на території Геммонду. Наш Відділ від кількох років є членом місцевого Відділу УККА і з ним веде співпрацю.

Головним звітовцем, крім всіх звітуючих членів Управи, був фінансовий секретар — В. Ванжула, який сказав, що стан членства нашого Відділу на кінець лютого 1978 р. становить 83 члени. У звіт-

вому році вислано до Головної Канцелярії 3,183.21 дол. членських вкладок.

Так само і збільшилася Відділова каса до загальної суми 483,65 дол., цей стан каси годиться зі звітом касира — С. Пилипчака.

Голова Контрольної Комісії М. Возняк стверджує, що все книговедання по всіх референтурах є в доброму порядку. Описав він поставив внесок на уділення довір'я уступаючій Управі, що й по короткій дискусії одобрено.

На внесок М. Возняка з підтримкою І. Юзько перевибрано Управу у старому складі, лише з одним доповненням членом, а то: Василь Шевців — голова, Микола Сеник — заступник голови, Стефан Пилипчук — касир, Василь Кушнір — рекордний секретар і Василь Ванжула — фінансовий секретар; Контрольна Комісія: Микола Возняк — голова, Іван Юзько і пані Олена Шевців — члени.

На тім Збори закінчено з дальшим планом праці на 1978 рік.

Після Загальних Зборів відбулись Ширші Сходини членів, на яких обрано на делегата — Василя Кушніра на 29-ту Конвенцію УНС у Піттсбургу, а на його заступника мав когось вибрати 499-ий Відділ з Елькарту, Інд.

Микола Возняк

Ольга Павлова — Союзянкою Року в Маямі

У неділю, 5-го грудня 1977 р. Відділ СВА ч. 17 ім. Олени Теліги в Маямі влаштував „День Союзянки”. Того дня зібрався союзянки, гості з родинами в приміщенні Українсько-Американського Клубу та зайняли місця за гарно прикрашеними та заставленими смачними перекусами столами. Святкову програму відкрила новообрана голова Вероніка Цегельська. У своєму слові вона розказала про історію нашого Відділу, його недавній 25-літній ювілей існування, про його працю на громадському та міжнародному форумі міста Маямі. Вона закликала членкині до ще більшої інтенсивної праці на майбутнє.

Дальше ведення програми свята передала голова культ.-освітній референту Відділу Ірені Ракуш, яка виголосила вибір „Союзянки Року” при допомозі тайного голосування картками. Найбільше голосів на „Союзянку Року” одержала Ольга Павлова, диригентка жіночого хору „Веселка”. Присутні з великим одушевленням прийняли цей вислід голосування. О. Павлова зворушена цим високим відзначенням, подякувала усім членам за честь і пошану. Це відзначення здобула пані Павлова своєю надоледливою високою відзначенням, подякувала усім членам за честь і пошану. Це відзначення здобула пані Павлова своєю надоледливою високою відзначенням, подякувала усім членам за честь і пошану. Це відзначення здобула пані Павлова своєю надоледливою високою відзначенням, подякувала усім членам за честь і пошану.

В багатьох народних святах та концертах нашої громади. Ще заки прибула до Маямі тому 24 роки, вона виступала солісткою у нью-йоркському „Рейдіо Сіті Мюзік Гол”. В Маямі виступала на концерті в американському „Жіночому Клубі”. Часто виступала солісткою на шоттєвних п'ятидесятих концертах міста Маямі на естраді амфітеатру „Бейфонтпарку” при супроводі оркестри під керівництвом капелмайстра Цезаря Ля Моніки. В репертуар своїх оперних мелодій, які співала кількома мовами, завжди включала українські народні пісні.

За час своєї довголітньої співочої діяльності видала Павлова 3 альбому платівок своїх сольових, які увійшли до скарбниці нашого вокального мистецтва. Як солістка і з хором „Веселка” вона виступала на міжнародних фестивалях Маямі. Своім сольовим та хором співом вона показала чар і красу української народної пісні нашим американським співгромадянам, чим повні заслужила на відзначення та відячність української громади в Маямі. На закінчення свята „Дня Союзянки” хор „Веселка” проспівав на тлі ялинки, яка пишалась у кутку залу, кілька колядок, до співу яких прилучилися голоси всіх присутніх. На цьому закінчено це небуденне свято.

Б. О-к

Український танцювальний ансамбль „Дніпро” в Милвокі

Для 21-го січня ц. р. під час Маланки, що його влаштувала Управа Українського Православного Союзу св. Володимира в Чикаго, відбувся 25-хвилинний гостинний виступ українського танцювального ансамблю „Дніпро” з Милвокі, Віск. Всі присутні сердечними оплесками нагороджували кожний танок. Ансамбль має гарні українські народні строї, виконавці між собою є зграми, можна заважити зразкову дисципліну, — адже, що керівник вкладає багато праці. Дуже легко виконувати кожний танок, строго дотримуючись симетрії у будові наших народних танців. В руках дівчат є ніжність і грація та, звичайно, милі усмішки. У хлопців — жвавість та рішучість. На особливу увагу заслуговують: козацький танець „Повзунець”, що його виконали лише хлопці, та харківський комбінований танець „Катерина”, виконавцями якого були тільки дівчата. Керівником — хореографом цього ансамблю є Микола Праско. Людина середнього віку, інтелігентна, у багатьох танцях він виступає разом із своїми учнями; він любить українське танцюве мистецтво і віддає для нього весь свій вільний час. На мій запит про плани на майбутнє, відповів: „... готуюсь до ювілейного концерту, цього ж року минає 20 років існування і праці нашого ансамблю, відтак виступ з півторогодинною програмою в Канзас Сіті університеті, виступ в Чикагському університеті, ще маємо кілька запрошень не повні, доповнених. Згада-

ний Ансамбль вже напружав 13 років бере перше місце з відповідного нагородою на „Вардара Волтер Шоу”, кілька років тому, достав багато запрошень від американських університетів. Вся підготовка праця провадиться на пробах, що відбуваються регулярно щотижня. Цей Ансамбль, що йому цього року припадає 20-річчя, можна сміло назвати унікальним, бо в ньому половина членів це американці. Це молоді люди, що в ході асиміляційного процесу зберегли свою національну ідентичність. І, власне, в пошукуванні її, натрапили на український танок, він заімпонував їм і вони виявили бажання навчитися його виконувати. Приймаючи в члені ансамблю цих молодих людей, чи як ми часто називаємо „чужинців”, керівник ансамблю ставить їм умови, що вони повинні не тільки навчитися танцювати українські народні танці, але й обов'язком є ставати в обороні української культури та української справи взагалі та поширювати добре ім'я України між широкими колами американського суспільства. І це вони чесно і солідно виконують.

Маємо багато прикладів, коли члени ансамблю добирали аргументами доказували своїм приятелям-студентам та професорам про існування окремої української нації і культури, а зокрема гостро реагували, якщо хтось необізнаний назве ансамбль „рашен”. За це їм належить від нас щире признание і подяка.

М. Яременко

Українки здобули перші місця у фестивалі французьких композиторів

Найцікавішою подією для учителів музики, піаністів, виступів організації МКА („Музик Едукейтурс Асоційейшн оф Нью Джерзі”), є фортепіанні конкурси-фестивали, що їх організації вже восьмий раз кожного року влаштовує. Сотні учнів, дітей і молоді, що студіюють класичну музику, вивчають завзято вимогану програму, тобто фортепіанні твори одного композитора світового значення або групи визначних композиторів якоїсь країни, щоб змагатися в конкурсі на здобуття першого місця найкращого виконання. В програмі кожнорічного фестивалю входять не тільки сольові фортепіанні твори, але також ансамблі для чотирьох рук і двох фортепіанів та фортепіанний концерт, в якому партію оркестру виконується на другому фортепіані.

Досі вимагані твори були поділені на вісім категорій ступеневі труднощі з відділами „А”, „В” і „С”. Найвищою була категорія т.зв. „Янг артист”, а в цьому році додано ще одну категорію для виконання її творів і пущено студентів музичних коледжів нашого стейту. В кожній відділі даної категорії творів можна здобути перше і друге місце, якщо у фінальному, прилюдному іспиті дістані 96 пунктів, як середній арифметичний оцінок кількох суддів („джаджів”). Ними є запрошені з інших стейтів учителі музичних коледжів і вони кожного року бувають інші.

Якщо йдеться про користь такого конкурсу, то це добра нагода для учителів поширити свій, часто дуже обмежений педагогічний репертуар і простудіювати декілька рідкісних виконуваних творів та дістані навіть детальну письмову критику кількох суддів двох іспитів для одного і того ж самого твору.

В учасників-учнів зростає ентузіазм для студіювання музики, головним виробляється настанова якнайкраще виконати даний твір. Не можна лише їм заломлюватися, коли вони, мимомовою свого максимального вкладу, нічого в конкурсі не здобули. Виграш бував деколи вислідом щасливої ситуації, бо можна найтисся у колі відносно слабких конкурентів, так само можна легко програти, коли тільки сама інтерпретація твору не надто подобається бодяй одному із суддів, і цей своєрідний оцінює значно знизить загальну оцінку. Незалежно від цього всього, серйозна й витривала праця мусить залишити свій слід і завжди морально оправдатися.

Коли ж наші учні, україн-

ці, беруть участь в такому конкурсі, то мають нагоду вийти поза межі нашого „гетто” і у фінальному іспиті чи на концерті переможців порівняти висліди своєї праці з вислідами праці інших учасників, учнів різних учителів нашого стейту.

Цьогорічний фестиваль був конкурсом для виконання фортепіанних творів французьких композиторів, головним імпресіоністом К. Дебюссі (1862-1918), як також для творів часніших і пізніших композиторів Франції. Він відбувся в приміщенні Доуглеса Коледжу в Нью Бронсвіку, Н.Дж.

Імпресіоністичний стиль в музиці неслегки, бо вимагає вміння дуже чутливого удару, щоб відтворити не тільки особливу гармонію і тонкість в тонах, але й багату скалку ніжних кольорів тону. Потрібно також спроможність особисті уяви виконавця, щоб звуками змалювати вимагані музичні картини, створити бажаний настрій.

Цікава своєю тематикою програма притягла відносно велике число учасників, і в першому іспиті, що відбувся 29 січня ц.р. було їх 221 учнів, 38 учителів. Між учасниками було 9 українців, всі учні Українського Музичного Інституту Америки, Відділу в Ірвінгтоні, Н.Дж., класи Галі Клім.

До фінального публічного іспиту, що відбувся 12 лютого ц.р. допущено тільки 102 учасників, в цьому 3 українці: Таню Бабенку (17 років), Ларису Гусак (15 років) та Іо Дан (12 років).

Суддями цього іспиту були: Л. Коблер, Джуліярд, Нью Йорк; П. Шредер, Мангеттен Скул оф Музик, Нью Йорк та М. Альфорд і Б. Бленк (обоє учителі Тюлейн Університету в Нью Орлеані, Луїзіана).

Велику частину перших місць в поодинокій категорії здобули, як завжди учасники орієнтального походження, але і наші українці не лишилися позаду.

В опіні чотирьох зазначених суддів признано перше місце в категорії „Янг артист”, „В” Тані Бабенку за виконання творів: П. Дебюссі „Елегійний прелюд” та К. Дебюссі „Танок ельфа” (Прелюдія І). Перше місце в категорії „Янг артист”, „С” здобула Лариса Гусак за виконання дуже відомого твору Дебюссі „Відблески на воді”. Іо Дан признано друге місце за виконання творів: Мійо: „Гра на чорних клявішах” та Тансман: „Прая”, категорія „Інтермедій”, „С”.

На концерт переможців, в дні 19 лютого, запрошено представників французької амбасди з Нью Йорку. Мадм Е. Польгар в своїй промові теплими словами вітала задум фестивалю французької музики, gratулювала всім учасникам і їхнім учителям та обдарувала переможців фестивалю кольоровими картинками, кравидами своєї країни та пластинками світової фортепіанної літератури у виконанні визначних французьких піаністів.

Галія Клім

Ювілейні святкування о. прел. М. Бохневича в Детройті

Слідом за удалим загальногромадським імпрезом в останніх місяцях в Детройті, як і подвійний ювілей Блаженнішого Патріарха Йосифа та 60-ліття Української Державності, прийшов 35-літній Ювілей Священства о. прелата Михайла Бохневича, що відбувся у неділю, 19-го лютого 1978. І хоч о. прелат Бохневич є парохом церкви св. Івана Хрестителя в Детройті-Захід, то ювілейні святкування були загальногромадським святом.

О. прелат Михайло Бохневич

Святкування почалися благодарственою Службою Божою, що її відправив о. Ювілят у службінні о. Е. Манастирського і о. Б. Панчука. Президуюча Пресвітера Владика Ярослав Габро, Єпископ Чикагської Дієцезії, якого при вході до храму привітав хлібом і сіллю репрезентант громади інж. Богдан Петріна, голова Метрополітального Відділу УККА. Проповіді, о. Б. Панчука українською, а о. Е. Манастирського англійською мовами, викликали у вірних святковий настрій.

Ювілят, о. прелат Михайло Бохневич, завершив Богослужбів студію в Римі 12-го лютого 1943 року. Спершу він душпастирював у стейті Пеннсилванія, а відтак, вже з досвідом та добрим ім'ям прикладного священника, 15-го листопада 1956 року обреша парохом св. Івана Хрестителя в Детройті. Під його амлім керівництвом та ревну працею парафія напручує гарно розвивалася. Невдовзі після торжественного відзначення 50-ліття парафії у 1957 році, винирнула потреба будови Місійної Церкви. Для цієї цілі о. Ювілят працював з повною посвятою аж до підірвання свого здоров'я. Згодом Місійна Церква стала самостійною парафією Матері Божої Неустаючої Помочі в Дітроні Гайтс. З ласки Господа о. прелат повернувся до нормального здоров'я і налагодив свою працю.

Владика Ярослав з еригацією Чикагської Дієцезії іменував о. М. Бохневича деканом Місійного Деканату, Радником Консульторії та Офіційним Дієцезійним Трибуналом. Бл. Папа Іван ХІІІ актом з 17-го березня 1962 року підніс о. Бохневича до гідності шамбелана, а Папа Павло VI у лютому 1968 року іменував о. шамбелана Домашнім Прелатом його Святості.

Як вірний душпастир-громадянин о. прелат М. Бохневич працює з повною посвятою не лише для повіреної йому парафії, але гідно репрезентує її у громаді. Він є всюди, де твор-

чий почин та благородна праця. В останніх місяцях був членом Ювілейного Комітету Патріарха Йосифа та Почесним Членом комітету для відзначення 60-ліття Української Державності. Кожного року відзначаються в церкві св. Івана Хрестителя роковини народження Блаженнішого Патріарха Отця Йосифа та Синодальні Дні.

Друга частина ювілейних відзначень відбулася у поплудневих годинах у „Ферлайн Клубі” в Дітроні, Міч., що розпочалася привітанням о. Ювілята та врученням китиці квітів щільною молоддю — Мотря Клімишин, Теренце і Тимотею Ондаскі та Тереса Паламар. Вступну молитву перевів о. Володимир Клімчук, а трапезу поблагословив Владика Ярослав.

Відкриваючи святкововокальну частину бенкету, голова Ювілейного комітету й заразом майстер церемонії Володимир Гупалійський, вітаючи 550 зібраних учасників, представив почесних гостей у Президії, а саме: Владика Ярослава, його канцлера о. Б. Білінського, о. монс. Е. Манастирського, о. П. Федорчука, о. Е. Масіча. З місцевих: о. ігумена І. Лотоцького, ЧСВВ, о. М. Дубицького, о. Б. Панчука, о. І. Лазаря, о. М. Ковча, о. В. Клімчука та о. В. Ручка. Згодом родиною о. Ювілята: брата Кирила і сестру Віру з родинами та сестру Марину, ЧСВВ. Через поважні перешкоди не могли прибути сестра Тереса, ЧСВВ, сестра Ольга та брат Павло.

Про глибоку пошану о. Ювілята свідчили також надіслані привіти, що їх зачитав майстер церемонії. Привіт від Іх Блаженства Отця Йосифа, Патріарха УПК Церкви, присутні прийняли гучним аплявзом та постанням з місць. Зачитав також привітальні gratуляції від Митрополита Йосифа Шмонюка, а відтак листу привітів від

місцевих установ і парафіальних організацій. Владика Ярослав Габро, виголосивши промову, підкреслив творчу працю, глибоку відданість та заслуги о. Ювілята для Християнської Церкви взагалі, а для дієцезії та парафії зокрема. З особливою увагою учасники заслунали короткі промови о. ігумена І. Лотоцького. Згодом, у слові по-англійськи о. Петро Федорчук насвітлює постать о. Ювілята, його дії та відданість Христовим заповітам.

У вокальній частині бенкету виступав парафіальний хор „Боян” під керівництвом диригента Кирила Цепенди, виконавши могутнє „Сотвори, Господи, Многая Літа”, а відтак псалом „Велія Слава Його” Д. Бортнянського, „Широкий луг” М. Вербицького та „Мій рідний краю” муз. Шамо.

Молодечий Ансамбль Бандуристів під мистецьким керівництвом Василя Букси виконав дві інструментальні мелодії, а відтак молодий талановитий співак-соліст Павло Писаренко під звуки бандури відспівав дві народні пісні. Всіх виконавців учасників нагороджували рясними оплесками.

Запрошений до слова зворушений о. Ювілят сказав, що цей ювілей він вважає ласкою Всемогучого, Якому він як священник служить уже 35 років. Зупиняючись над деякими епізодами із свого життя,

о. прелат вказав на отця монс. Емілія Манастирського, заявляючи, що він є найближчим його приятелем, з яким о. Ювілят ділив шкільні часи, Богословські студії та що вони обоє одночасно прийняли єрейські священства; тому він нинішній ювілей присвячує також о. монс. Емілію. Заяву о. Бохневича учасники прийняли постанням з місць та бурхливими оплесками на честь о. монс. Емілія Манастирського.

У своїм слові о. Ювілят сказав, що відносно парафіальних успіхів, їх він звачує волі Всемогучого та повній гармонійній співпраці парафії і щедрий підтримці. Під кінець він склав щирю подяку всім учасникам ювілейних святкувань, комітетові за вклад праці, а зокрема голові Володимирові Гупалійському.

Під кінець програми вручено о. Ювілятові образ св. Архистратига Михаїла, роботи відомого мистця-малюра Юрія Козака, від Ювілейного комітету, як вияв глибокої пошани. Пані О. Папіж, М. Базук і О. Вислилина, члени комітету 81-го Відділу СУА, вручили Ювілятові мистецької роботи ляльку — зразок лемківської ноші, якою так дорожить о. прелат, бож його св. п. батьки походили із Лемківщини.

Кінцевою молитвою о. Іван Лазар закінчив програму бенкету.

Василь Папіж

Христос Воскрес! Істинно Воскрес!

З Світлим Празником ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ вітає всіх Земляків та б. Жителів Дрогобицької Землі на всіх поселеннях ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ДРОГОБИЧНИНИ та бажає Веселих і Щасливих Свят!

При тому повідомляємо, що Другий том нашого Збірника: Дрогобищина — Земля Івана Франка, приготований до друку і в найближчому часі передастись до друкарні. З його появою планується черговий Збірник Дрогобищини — правдоподібно під осін, в місяці вересні 1978 р.

З огляду на те, просимо всіх Земляків, що змінили свої адреси, подати свої нові адреси, щоб Комітет міг бути у сталому зв'язку з усіма Земляками.

ЗА КОМІТЕТ:

В. Осередчук, голова М. Курчак, секретар
21 Collins Street 1805 Franklin Avenue
Cranford, N.J. 07016 East Meadow, N.Y. 11554

П. С. Якщо б хтось мав ще цікаві світлинки з історії і життя Дрогобищини — міг би ще прислати, але НЕГАЙНО!

Христос Воскрес!

З Світлим Празником Воскресіння Христового нашим членам, прихильникам і всьому громадянству добра, радості, сили і завітання

Бажає

Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч” в Джерзі Сіті

Self-Reliance Federal Credit Union
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303

З НАГОДИ ВЕЛИЧНИХ СВЯТ
Воскресіння Христового

— вітаємо —

весь Спортівний Актив Товариства, ланок: футболу, відбавки, гаківки, плавання, тенісу, настільного тенісу, шахів, бріджа, легетарства і легкої атлетики усіх Членів, Прихильників Чорноморської Січі і Спортівні Централі СУАСТ, УСЦАК, Братів Спортівні Товариства та все Українське Громадянство у вірному світі та в Україні із ширим бажанням провести ці Святя найбільш щасливо та радісно.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! ВОІСТИНО ВОСКРЕС!

Управа Українського Спортівно-Виховного Товариства Чорноморська Січ НЮАРК, Н. Дж.

Веселих Свят Христового Воскресіння

ІСАРХАМ УСІХ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, УСІМ ЧЛЕНАМ, УСІМ УСТАНОВАМ, ТОВАРИСТВАМ, ОРГАНІЗАЦІЯМ ТА ВСЬОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ.

ЗА ГОЛОВНУ УПРАВУ:

Д-р В. ТРУХЛИЙ голова Д-р М. КОЛЕНСЬКИЙ секретар

Український Конгресовий Комітет Америки

СЕРДЕЧНО ВІТАЄ

із СВЯТОМ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ІЗЕКУТИВНИЙ ВІДДІЛ УККА, ПРОВІДИ ПЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ВСІХ ПЛАТНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ, ЖЕРТВОДАВЦІВ, СПІВРОБІТНИКІВ, ПРИХИЛЬНИКІВ ТА ВСЮ ВЕЛИКУ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ.

ЖАН ВСІХ НАС КРІПІТЬ ВІРА, ШО ПЕВНО ПРИЙДЕ ЧАС І ВОСКРЕСНЕ НАША БАТЬКІВЩИНА ДЛЯ ВІЛЬНОГО І ЩАСЛИВОГО ЖИТТЯ!

З Воскресінням Христовим

бажаємо

всього найкращого Добродіям, Жертводавцям і Прихильникам Українського Народного Дому, всьому нашому Членству й усій Українській Громаді Ньюарку, Ірвінгтону й околиці та вітаємо традиційним

ХРИСТОС ВОСКРЕС! — ВОСКРЕСНЕ й УКРАЇНА!

Екзекутивна Рада Українського Народного Дому в Ньюарку, Н. Дж.

Головна Управа Товариства Українських Інженерів Америки

З НАГОДИ СВЯТ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

бажає

Управам Відділів, своїм Членам, Іх Родинам та всьому Українському Громадянству ЗДОРОВ'Я І БАГАТО ШАСТЯ.

Інж. Юрій Гончаренко, голова Інж. Олекса Солтисик, секретар

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ І ПІДПРИЄМЦІВ

Відділ у Філадельфії, Па.

бажає

всім своїм Членам і їхнім Родинам, всім Велимишаним Покупцям і Філіалі Українській Громаді Філадельфії і Околиці

Веселих і Щасливих Свят ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ!

За Управу Відділу: Новаківський Сидір (секретар) Борешський Олександр (голова)

„Джерело Молодости” — Ворм Мінерал Спрінгс — Флориди

У легенду про джерело молодости сильно вірив еспанський шляхтич Хуан Понс де Леон. Понс де Леон брав участь в другій подорожі Колумба в Новий Світ. По здобутті Порт-Ріко, Понс де Леон став губернатором того острова в 1509р. Він вірив, що існує фонтан або джерело молодости, по купелі або випитті тієї води стара людина може відмолодіти. Понс де Леон прибув вдруге до пристані в Шарльотте в мексиканському заливі. На підставі легенди та історичних даних виходить, що Понс де Леон прибув до Ворм Мінерал Спрінгс і тут знайшов „Фонтан молодости”.

Дещо писалося у „Свободі” про романтичне тихе положення, про лікувальні мінеральні води у Ворм Мі-

нерал Спрінг, про українців з Торонта, Філадельфії, Нью Йорку, які так гарно переводили безжурні дні, кожні під окремою пальмою (районний патріотизм), але про українську громаду в Норт-Порт, їхню діяльність, про плани побудови церкви й залі майже не було згадки.

Норт-Порт межує з Ворм Мінерал Спрінгс. В обох тих місцевостях приблизно 40 українських родин мають свої домівки і постійно там мешкають. Поверх 100 осіб закупило у Ворм Мінерал Спрінг площі під будову домів. В обох тих місцевостях можна побудувати нові і старі домів, а також площі за посередництвом українського продавця нерухомості П. Ніка Поповича. В Норт-Порт існує заінкорпорована ук-

раїнська організація „Український Релігійний і Культурний Осередок імені св. Андрея”. Членами того Товариства може стати кожен українець. Товариство набуло прекрасну п'ятиакрову площу, яка вже виплачена. Фронтом площі до гарного Біскіян Бульвару з гарними пальмами, соснами, кактусами й іншими тропічними квітами. Тут Товариство будуватиме церкву і залу для різних імпрез. Проєктується побудова дому для сеньйорів, щоб могли спокійно й приємно переконатися в українському середовищі серед флоридської фльори.

Проєкт планів на церкву й залу виготовив енергій-

ний інж. А. Бабич. Під шопу Управа Товариства провадить кампанію збирання грошей. Товариство св. Андрея запрошує українців в діаспорі стати членами, добродіями, основниками згаданих проєктів. Товариство св. Андрея заплановане в 1976 р. Управа Товариства вибирається щороку. Від початку 1976 р. в Управі є п.Різнюк, пан О. Речницька і Різнюк.

Товариство організує і обходить всі церковні й національні свята. Влаштує спільний Святвечір — Ялинку для всіх охочих, з нашими українськими традиціями, звичаями і стравами. Церковні візпави під шопу відбува-

ються у випозиченій церкві, яка межує з закупленою площею Товариства імені св. Андрея.

За короткий час мого побуту я провів гарно час та пізнав дуже приємних та ввічливих громадян з південної України, Волині, Галичини.

Дійсно, щоб втекти з околиць холодного клімату, засніжених мрячних днів, приємно є виїхати в той час до Норт-Порт, Ворм Мінерал Спрінгс. Тут можна провести спокійно

дні заслуженого відпочинку серед прекрасної природи та знайти багато ширших сенсів з якими час минає на гутірках, розмовах і преферансі. Зате літом все таки треба втікати в наш класичний Український Союзівку „Верховину”, Гантер — серед прекрасної природи наче в наших Карпатах, де можна провести дуже гарно і приємно літні вакації.

Д-р Володимир Богонович

Христос Воскрес!

Радісних Свят
Воскресіння Христового
Рідним, Приятелям,
ПАЦІЄНТАМ І ЗНАЙОМИМ
щиро бажають
Д-р ЛЮБОМИР І ОКСАНА КУЗЬМАКИ
з донечкою РОКОСЛЯНКОЮ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Рідні, Приятелям і Знайомим
ЩИРІ ПОВАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
пересилують

Д-р Роман і Ольга Граб

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
Воскресіння Христового
Веселих Свят
СВОІМ РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ
— бажає —

Д-р Богдан і Богданна Худько
з Донями

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Вельмишановним Гостям, Приятелям і Рідним
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— бажає —

Д-р Роман і Зузана Сапович
РЕСОРТ НАД МОРЕМ
VILLA LIDIA
122 E. Crocus Road Wildwood Crest, N.J. 08260
Phone: Area 609-522-3348

РІДНИМ, ДРУЗЬМ І ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
Д-р Роман і Наталія
Кравчук

Рідним, Друзям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
Д-р Іван і Наталія
Макаревич

Рідні, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
Д-р Софія і Д-р Богдан ШЕБУНЧАКИ
з Родиною

Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ
— бажають —
Д-р Адам і Ліда Якимів
з Родиною

ІЗ ПРАЗНИКОМ ПАСХИ
щире і сердечне
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
та обильних Божих Благодатей
пересилає
всім Золочівцям, всім Приятелям
о. Любомир Мудрий
з Родиною

з ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ
ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Рідні та Знайомим
— бажає —
Стефанія і д-р Григорій Явний
з Родиною

Радісних Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям та Знайомим
бажають
Д-р Марко і д-р Людмила
Олесницькі з дітьми Богданом
і Наталкою та Родиною

ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
всім своїм Клієнтам і Приятелям
бажають
адвокат Михайло і Іванна
Пізнаки

Рідні, Друзям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
Д-р Степан, Степанія, Роман
і **Росанна Ворохи**

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Друзям і Знайомим
бажають
Д-р Святослав і Люба
Ворохи
з дітьми: АДРІАНОМ, ЮРІЄМ,
МИРОСЛАВОМ І УЛЯНОЮ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Родина, Знайомим і Приятелям
бажає
Д-р Тарас Шегедін
з Родиною

Веселих Свят
Воскресіння Христового
Колегам, Знайомим і Пациєнтам
бажають
Дзвенислава і д-р Любомир
Явний з родиною
С. Орендз. Н. Дж.

РОДИНІ, ДРУЗЬМ І ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
Д-р Богдар, Марта, Ляріса,
Христия і Марко Ворохи

РІДНИ, ДРУЗЬМ І ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
бажає

Д-р Борис Филипчак

Пассейк, Н. Дж. (57 Passaic Ave.)

з ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ
Веселих та Щасливих Свят
Родина та Знайомим
бажає

Д-р Стефанія Гук з Родиною

С. Орендз. Н. Дж.

Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Родина, Приятелям і Знайомим
бажає

Д-р Володимир Матківський
з Родиною

Радісних і Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям, Знайомим і Шановним Пациєнтам
бажають

Д-р Ярема і Наталія Дубики
з дітьми **Адріаном і Ларисою**

ІЗ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
щиро вітаємо всіх
Рідних, Друзів та Знайомих
ОЛЬГА і Д-р МИКОЛА
КУЗЬМОВИЧІ

Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Родина і Знайомим
бажають

Д-р Юрій Третьак з дружиною Оксаною
і донкою **Аретою**

657 Irvington Ave., Newark, N.J. 07106

(201) 372-6161

НАЙШИРШІ ПОВАЖАННЯ
Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Родина, Приятелям,
зокрема Українській Громаді м. Ньюарку
— бажають —

Марія і Павло Гарматій,
син **Д-р Мирон з дружиною Лідою**
і дітьми
дочка **Марійка Бойчук з мужем Орестом**
і донкою **Адріаною**

НАЙШИРШІ ПОВАЖАННЯ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
пересилають

РІДНИ, ТОВАРИЩАМ, ЗНАЙОМИМ
І ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ

Д-р Маркіян і Янина
Мігоцькі з дочками

Clifton, N.J.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят
Воскресіння Христового!

Родина, Знайомим і Приятелям
бажає

Д-р Євген Грабарчук
з Родиною

Д-р Юрій і Надія Кігічак
з донями

бажають
Родина, Приятелям і Знайомим

Веселих Свят Воскресіння Христового
SUBURBAN PROFESSIONAL BLDG.
2130 Milburn Ave., Maplewood, N.J. 07040

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Родина, Приятелям і Знайомим
бажає

Д-р Зенон і Надя
Матківські

з дітьми: **ЗЕНЕКО, ЛЮБЕКО, ОЛЕНКО**
і **ЕРІКОМ ЛЕВОМ**

Христос Воскрес!
ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Христового Воскресіння
Рідні, Приятелям і Знайомим
бажають

Віра і д-р Остап Тершаківці
з донечками
Дорою та Анісою

Родина, Клієнтам і Знайомим
Веселих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
бажає

АДВОКАТСКА
ФІРМА
РІТІО, OLESNYSKYJ
& РІТІО

1339 Springfield Avenue
Irvington, N.J. 07111

(201) 399-4067

(201) 399-2943

Irvington, N. Дж.

Січневі Роковини в Янгтауні — проклямації та бенкет на Гарварді

Сидять (зліва): о. монс. Лев Адамьяк, комішенер Джордж Біндас, протоієрей о. Василь Олійник. Стоять (зліва): Дженет Нахим, Микола Штинь, Мих. Хорос, інженер Михайло Фітас, комішенер Джон Палермо, адвокат Майкл Юрчисон, Мирослава Лішак, Вас. Прокопик, комішенер Томас Баррет, шериф Майкл Ярош, Мих. Мартинишин та Катерина Гіль.

Янгтаун, Огайо, (ЮК) — Заходами місцевого Відділу УККА українська громада відзначила 60-ліття проголошення Української Державності бенкетом та проклямацією 22-го січня „Днем Української Незалежності“ в повіті Магонінг. Проклямацію підписав повітовий комішенер Томас Барет в присутності численної української делегації 17-го січня ц.р. В делегації взяли участь о. монс. Л. Адамьяк, пастор української католицької церкви Св. Тройці, та о. протоієрей В. Олійник, пастор української православної церкви св. Петра і Павла.

Після урочистого підписання проклямації український шериф повіту Магонінг Михайло Ярош запросив делегатів до свого бюро на перекладу та веселу гуртку. Його заступником є поручник Іван Фромм, а керівник криміналу Іван Терлецький, які є теж українцями та членами УККА.

У неділю, 22-го відправлено Служби Божі в трьох українських парохіях в намірі Українського Народу та панакхиди за тих що полягли в боротьбі за державність. В п'ятій годині відбувся бенкет в залі св. Анни в якому взяли участь численні американські політики та делегати. Головною доповіддю виступив д-р Юрій Кульчицький, професор історії Янгтаунського Державного університету, на тему „22-й січень та відродження української науки“. Доповідь була виголошена в двох мовах. Приходило, коло півтора тисячі доларів, було призначено на український центр при Гарварді. Майстри церемонії були п. В. Прокопик голови УККА в українській та адв. М. Юрчишин в англійській мовах. Підготовою бенкету та стравами займалася п-ні М. Лішак, референтка ФКУ в Янгтауні, та пані А. Кулич, голова жіночого комітету місцевого УККА.

Осередок НТША в Чикаго

На наполегливе старання голови Наукового Товариства ім. Шевченка, проф. д-ра Ярослава Падюха, на Установчих Зборах членів НТША міста Чикаго й околиці, 4-го грудня 1977 року зорганізовано в Чикаго Осередок цього Товариства. В Чикаго й околиці проживає 10 членів НТША, а в інших місцевостях Іллінойського штату професорують 4 члени. Одним з особливих завдань Осередку є відзначити в цьому році в Чикаго Ювілей 30-річчя Американського НТШ Науковими Конференціями і бенкетом.

До складу Управи і Контрольної комісії Осередку ввійшли: проф. д-р Юрій Мачук — голова і писар, о. проф. д-р Іван Телявський — заступник голови, проф. д-р Роман Верес — скарбник, мгр Володимир Ничай — фінансовий секретар, і члени Управи: проф. д-р Михайло Біда, проф. д-р Степан Горак, проф. д-р Марія Овчаренко, проф. д-р Степан Самбірський і проф. д-р Дмитро Шогрин. До Контрольної Комісії: проф. д-р Василь Маркус — голова і директор Адам Антонович та проф. д-р Е. Новосад — члени.

Вже 22-го квітня 1978 року Осередок зорганізує в Чикаго першу Наукову Конференцію на загальну тему: „Історія України-Руси Михайла Грушевського і у світлі світової історичної науки“. До участі в Конференції запрошено чотирьох професорів історії американських університетів, в тому одного неукраїнця.

При цій нагоді треба згадати, що вже від першого листопада 1968 року в Чикаго існував дуже діяльний Осередок праці НТША, який з часом перестав працювати з уваги на виїзд з Чикаго багатьох членів цього Товариства.

Юрій Мачук

Помер пастор І. Р.-Ковалевич — почесний президент УЄО в Америці

У Вінніпезі, 7-го січня б.р., на саме наше Різдва, помер почесний президент УЄО в Північній Америці і пастор українців у Злученій Церкві Канади — Іван Роберт Ковалевич. Його похорон відбувся 12-го січня б.р. Цим похороном проводив пастор Злученої Церкви в Вінніпезі — Брус Робертс і український баптистський пастор Іван Ткачук. Покійного поховано на „Чапелі Лави Меморіал Гарден“ цвинтарі.

Поминальне Богослуження, ушестері напередодні похорону, український письменник і близький приятель покійного — Михайло Подворняк, так описав: „Я ніколи не сподівався, що пастор І. Р.-Ковалевич мав стільки друзів у Вінніпезі. Прийшли представники всіх організацій. Слово від КУК виголосив д-р Яремович. Було багато православних і католиків, чим я був напевно присмерено вражений і здивований. Я побачив, що пастор Ковалевич не вірив свого народу і той народ тепер гідно прийшов його пошанувати.“

Про самий похорон він пише: „Другого дня похорон відбувся з великої церкви імені шотландського реформатора Джона Нокса. Людей було чимало. Приїхали і українські євангелісти з-за Вінніпезу, з тих церков, які колись покійний обслуговував. Слово про життя і працю паст. Ковалевича мав місцевий пастор, а українською мовою промовляв проповідник І. Ткачук. Звідти всі поїхали на далекий цвинтар і там поховали нашого друга і брата.“

Цей же письменник подає

таку характеристику Покійного: „Пастор Ковалевич був дуже шанований всіма українцями нашого міста і я вважаю, що це була винятково чесна і шляхетна людина, яких на світі так мало. Ми з ним дружили і його смерть для мене є великою втратою.“

Головна Управа УЄО в ПА вислала своє глибоке співчуття дружині Покійного та його родині.

Тут подаємо життєпис бл. п. пастора Ковалевича. Народився він 4-го березня 1896 р. у селі Верхньому Струтині, Івано-Франківської Обл. Там він закінчив народну школу. Мавши 15 років, він залишив рідне село і виїхав до Аргентини, але побував також в Уругваї і Бразилії.

1914 р. думав вернутися до Галичини, але вибухла Перша світова війна, і він опинився в Торонті, приєднавшись до Українського Євангельсько-Реформованого Руху. Був він тут і якийсь час під впливом Української Соціал-Демократичної Партії. Року 1922 був учасником Першого Собору Українських Протестантів Північної Америки в Рочестері у ЗСА, на якому організовано УЄО в ПА. Він тоді вступив на богословський відділ Блумфільдської Колегії біля Нью-Йорку. 1924 р. переїхав до Вінніпезу і тут продовжив свою освіту. Тут він належав до Українського Студентського Т-ва, бувши два роки його головою. 1929 р. закінчив Богословіє і став пастором, працюючи в різних українських євангельських Громадах у Канаді.

Від 1947 до 1958 р. був

редактором часопису „Канадський Ранок“. В роках 1934 і 1969 відвідав Європу і Україну. Допишував до 1939 р. до місячника „Віра і Наука“, що виходив у Західній Україні, а також до тижневика „Канадський Ранок“ у Вінніпезі. Бувши пастором у Торонті, організував при своїй церкві громадську Культурно-Освітню Т-во ім. І. Франка, яке проіснувало 17 років. Протягом 23-ох років був постійним членом Президії КУК, як представник УЄО. Брав участь у 10-ох Конгресах КУК, а також у двох Світових Конгресах Вісних Українців. Як представник УЄО брав участь у відкритті пам'ятника Т. Шевченку в Буенос-Айресе в Аргентині.

Останніми роками був почесним президентом УЄО, головою Історичної Комісії при Головній Управі УЄО та членом Редакційної Колегії журналу „Євангельський Ранок“. Канадський уряд відзначив його медаллю з нагоди 100-ліття Канади. Він багато жертвував на видання української літератури, на Фундацію ім. Т. Шевченка в Канаді, на Енциклопедію Українознавства, на видання Історії Українського Єв.-Реф. Руху тощо.

Свій особистий багатий архів передав до Державного Архіву Канади в Оттаві. Коротко перед своєю смертю, він повідомив Головну Управу УЄО про те, що між іншими речами, які він здав до цього Архіву, є також

переплетені його коштом річні часописи „Ранок“, „Канадський Ранок“ і „Євангельський Ранок“, починаючи від 1907 до 1976 року. Туди він також передав річні журнали „Віра і Наука“ і „Української Реформації“, що виходили в Галичині. Це треба уважати його дуже важливою прикладом Українського Євангельсько-Реформованого Руху і для української історії.

Бл. п. пастор Ковалевич був одружений з Наталією з дому Будник і мав одного сина Івана.

В одній із своїх статей він так висловився: „У моїх духовно-моральних питаннях — домінує Христос, а в українсько-політичних і соціально-громадських — Т. Шевченко і І. Франко.“

Докладніші життєписні інформації про Покійного можна знайти в „Канадському Ранку“, ч. 638 з 1947 р., стор. 21 в „Св. Ранку“, ч. 1063 з 1971 р., стор. 7.

Смерть пастора І. Р.-Ковалевича, це велика втрата для української релігійної і національної справи, але він пішов на добре заслужений відпочинок і по добре заслужено нагороду від свого Небесного Отця. До повного ми можемо тільки ще додати оці слова зі Святого Письма: „Блаженні мертві, що відтепер у Господі вмирають. Так, каже Дух, — щоб вони відпочили від трудів своїх, бо діла їхні йдуть слідом за ними!“ (Об'явл. 14:13)

В.Б.

3 Празником ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

наших Приятелів, Членів Головного Уряду та Урядників Відділів УНСоюзу, і всіх Співробітників та бажаємо

Веселих Свят!
Христос Воскрес!
УЛЯНА і ВОЛОДИМИР ДЯЧУКИ

Рідних, Друзів, Приятелів і Знайомих з ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ щиро вітає
Евген Грицай
з донею Олюнькою і Ігорем
Ірвінгтон, Н. Дж.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
ВСІМ
та
ВЕЛЬМИШАНОВНИМ КЛІЄНТАМ
ПРИЯТЕЛЯМ
— бажає —
ПРОКУРАТОР
Іван Романишин
НЮАРК, Н. Дж. 371-1212

Христос Воскрес! Веселих Свят ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Родині, Приятелям, Побратимам по Зброї, Знайомим, всіммо Українському Громадянству та Всім, що привітали нас під час недузг — подяку і побажання пересилають

Д-р Володимир і Ярослава
Галан з Родиною

Радісним
„ХРИСТОС ВОСКРЕС“
щиро вітаємо
РІДНІ, ДРУЗІВ І ЗНАЙОМИХ
Ольга Кобзар з Родиною
Xenia, Hunter, N.Y. (518) 263-4700

ЩАСЛИВИХ СВЯТ!
ВЕЛИЧНИМ І РАДІСНИМ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
вітаємо
Родину, Приятелів, Знайомих
по обох боках океану.

Люба і Адріан Лапизаки

Христос Воскрес!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідним, Друзям та Знайомим
святкуючим за новим стилем
щиро бажають

Христя і Юрій Навроцькі
з Родиною

Родині, Приятелям і Знайомим
ЩАСЛИВИХ І ВЕСЕЛИХ
СВЯТ
бажає
А. СЕНЮТА

З величчям святом пам'ятки Світлого
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
вітаємо щиро всіх наших Клієнтів, Приятелів
та Знайомих нашим українським привітом:
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТИНО ВОСКРЕС!
і бажаємо Вам
Щасливих і Веселих Свят!
За підприємство ПРОДАЖУ І ВІНАЙМУ ДОМІВ
A & B REALTY
Дмитро й Анна Марійчуки
Гартфорд, Конн. Тел. (203) 233-2788

Рідних, Друзів і Знайомих
щиро вітаємо
З ВОСКРЕСЕННЯМ
ХРИСТОВИМ!
ТАКА І ПЕТРО
БОГДАНСЬКИЙ

ЩАСЛИВИХ
ВЕЛИЧНИМ І РАДІСНИМ
„ХРИСТОС ВОСКРЕС“
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих —
по обох боках океану
Ярослава, Зенон, Христя і мама Евстахія
ОНИЛИКИ

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
Рідні, Приятелі і Знайомі
по обох боках океану —
ІРЕНА, РОМАН, ВІКТОР І ХРИСТЯ
ЛАПИЧАКИ

З СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелі і Знайомі
ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
бажають

СЛАВА, ОСТАП І МИРОН ОЛЕСНИЦЬКІ

Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Друзям та Знайомим
бажають
ІВАН, СТЕФАНІЯ, ІГОР, ОЛЕГ
з дружиною СОНЕЮ І ДАНИЛКОМ
ЛУКІВ
40 Ridgewood Ave., Irvington, N.J.

З РАДІСНИМ ПРАЗНИКОМ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ВСЬОГО НАЙКРАЩОГО
есім Рідним, Приятелям і Знайомим
Івонна і Микола Чиревські
зі синами ЛЕВОМ з дружиною МАРІЄЮ (з дому ГЕВРИК)
та ЮРІЄМ, АНДРІЄМ І ІВАНОМ

З ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ
вітаємо Воскресним привітом
„Христос Воскрес“
нашу Родину, Приятелів, Знайомих
та наших Гостей з Гантеру
та бажаємо
Веселих та Щасливих Свят.
Оксана і Орест Ключас, Гантер, Н. Дж.
Марта і Юрій Ключас, Ратерфорд, Н. Дж.
Оксана і Константин Ключас,
Сан Антоніо, Техас

ВЕСЕЛИХ ТА ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Анатоль, Марія, Богдан, Лідія та Данилю
ДОМАРАЦЬКІ

Рідні, Друзям і Приятелям — бажають
Веселих Великодніх Свят!
Петро Постолок
Ірена і Юрій Поточняки
зі синами Антоном і донею Лідією

Рідні, Приятелі та Знайомі
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
ЗЕНЯ І ІВАН БУНДЗЯКИ
з синами Александром і Ізидором та
КАРОЛИНА ЛАВРИШКО

РАДІСНИХ ТА ЩАСЛИВИХ
СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Друзям та Знайомим — бажають —
Евгенія й Андрій Ратичі
і Михайліна Мосора

РОДИНІ, ДРУЗІВ І ЗНАЙОМИХ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —

БОГДАН ГІРНЯК з РОДИНОЮ

Родині, Приятелям і Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
бажають

НЕОНІЛІЯ та ІВАН ТЕРШАКІВЦІ

РІДНІ, ДРУЗІВ І ЗНАЙОМИХ
Радісних Свят
Воскресення Христового
бажають

Івонна і Нестор Олесницькі

РІДНІ І ПРИЯТЕЛЯМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
Ольга і Олександр Смалі
з Родиною
29 Rutgers Street Maplewood, N.J. 07040

ШАНОВНІ ДЕЛЕГАТИ Й ДЕЛЕГАТКИ 29 КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ! КОНВЕНЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМΠΑНІЯ, МЕТОЮ ЯКОЇ Є ПРИДБАННЯ 3,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ВЖЕ ПОЧАЛАСЯ. ПРОСИМО ВАС ПАМ'ЯТАТИ ПРО „ДЕЛЕГАТСЬКУ ДЕСЯТКУ” НОВИХ ЧЛЕНІВ! ВАШ ГОЛОС БУДЕ ТИМБІЛЬШ ПЕРЕКОНЛИВИЙ, ЧИМ БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ ВИ ЗОРГАНІЗУЄТЕ ДО КОНВЕНЦІЇ

ЗНУЩАЮТЬСЯ ЗА ХРЕСТИК

(Закінчення з 1-го)

ст. лейтенант Петро, прапорщик Столярів і Шукін побили Фьодорова Ю. П., а пізніше іншого в'язня особливого режиму, Фьодорова Ю. Л. побили майже до смерті члени конвою спецпоїзду „Потьма-Барашево”. Для розправи над політичними в'язнями вживають дуже часто спеціальних вагонів для транспорту в'язнів та пересильні тюрми. Під час перевозу, політичний в'язень, відірваний від приятелів, опиняється під повною владою свавільних конвоїрів, які, або з підказування КГБ, або з власного інстинкту професійних садистів, різно кривдять політв'язнів, знущають над ними, а часто й б'ють. Для цієї ж мети інтенсивно використовують кримінальних злочинців — правдивих синів радянської системи. Ось так, у пересильній тюрмі в Потьмі, Осадного побили безжалісно кримінальні злочинці. А раніше заковували в наручники Чорновола, не зважаючи на те, що він був ледве живий після довгої голодування, і посадили його цілком здорового до в'язничного авто. Знущання над політичними в'язнями різноманітні і багаточисельні, а причиною може послужити щонебудь. Таборова влада, розлучення 7-денного голодування 14-ох в'язнів особливого режиму, яку вони провели на знак протесту проти побирання Ребрика Б. В. ст. лейтенантом Полівановим і прапорщиком Гліновим, перевезла Ребрика до Івано-Франківська під вигаданим претекстом. В пересильній тюрмі (Бригідки) у Львові, 7 липня 1977 року Ребрика жорстоко побили дижурний офіцер і наглядачі за те, що він відмовився добровільно скинути з ший хрестик. За протестування його в підземний карцер, ст. лейтенант вплив на цементову дошку декілька відер води, пригрозив: „Подивимось, висушить твій Бог цей цемент чи ні. А якщо висушить, — ми ще налісемо.”

26 жовтня 1977 року в дорозі з Івано-Франківська до Києва, стаційний конвоїр почав насильно стягати з Ребрика хрестик. Ребрик тоді проковтував його. Це озвиріло конвоїрів до того, що вони його побили до синців і майже не задушили. У рязанській пересильній тюрмі Ребрика не виводили до туалетів 3 дні і не давали пити, а 23 листопада, коли він заступився за інших в'язнів, яких побили кон-

воїри, один з них, з комсомольським значком, розмахуючи пістолем, грозив йому розстрілом.

Трудівник радянської каральної системи відчуває і знає, що ніякий злочин проти „ворогів народу” не тільки не буде осуджений на чальством, а навпаки — буде найкращою рекомендацією якості ретельного і вірного пса. Заяви сьогоднішніх радянських волюнтерів, що вони будимо за судили беззаконня сталінсько-берієвських часів — це явна брехня, бо ті що кували й вбивали не притягнені до судової відповідальності, але до нині надлені особливою пошаною, як вірні слуги.

Неймовірно важкі умови в концтаборах, беззаконня наглядачів, а також збіг інших реальних обставин примушують нас ствердити, що у зв'язку з прийняттям „гуманної” Конституції, наступ трудівників репресивного апарату на політв'язнів помітно збільшується. Виходячи з вищесказаного, ми, політичні в'язні концтаборів особливого режиму Сосновка, щоб оборонитися перед смертельною загрозою, що загрожувала над нами, рішили чинити спротив вивезенню кого-небудь з нас за межі Мордовії. На знак протесту проти нової хвилі знущань над політичними в'язнями, ми, нижчепідписані, заповідаємо голодувати від 1 лютого до 1 березня 1978 року.

Ця голодування важна для нашого життя і тому ми звертаємося до вас з наполегливим проханням дати нам усяку можливу підтримку.

Крім того ми, нижчепідписані, прийшли до необхідного рішення признати один день, який буде присвячений пам'яті мільйонів замучених в'язнів у радянських концтаборах, день скорботи й заклику справедливо відплатити каттам. Світ не має права забути ні мучеників радянських катів, ні їхнього плачу. Хай той день називається „Днем скорботи і гніву”. Ми будемо його щорічно відзначати голодуванням 1 березня і звертаємося до всіх людей доброї волі преднатися до нас.

Грудень 1977

Саврафов, Караванський, Кузнецов — за себе за Мурженка і Фьодорова, Ребрика, Романюк — за себе і за Шумуха, Тихий

Кредитівки у Клівленді відбули річні збори

У дві останні неділі лютого відбулися у Клівленді річні загальні збори обох українських кредитивних спілок, а це 19-го лютого 1978 „Самопоміч”, а 26-го дня — „Основи”. На жаль, фреквенція на зборах не досягла навіть 8 відс. членів, тому вказане вісткою у пресі поінформувати про стан кредитивок на кінець календарного 1977-го року.

Присмо звітувати, що обидві вони виказали зріст балансових сум, — у „Самопоміч” о 12 відс. до стану 3,988,762 дол., а в „Основи” о 8 відс. до 637,126 дол. Разом 2410 членів розпоряджають 4,625 мільйона майна при річній бюджеті 301,818 дол. Збільшилися ошадності членів у минулому році на 436 тис., збільшено запасні фонди, а балансові надвишки 13,957 дол. стали вислідом праці двох Управ. На жаль, в обох кредитивках у Клівленді є великі фонди, з яких члени не користувалися, які мабуть не потребували позичати, згідно не голосились по кредити у них. Такий стан впливає на зменшену доходність.

Дискусія над діяльністю „Самопоміч” була довгою і закінчилася позитивним вислідом, бо поручено Управі, після розпродажу парцель, приступити до будови модерного приміщення в Пармі, — а члени „Основи” теж ухвалили покращити приміщення у Клівленді, а в потребі перенести бюро в іншу околицю. Між усіма 29 українськими кооперативами у ЗСА на кінець 1976-го р. Клівлендські кредитивки займали 7-ме („Самопоміч”) у 16-те місце і мали тоді 4,143 міль. з усього кооперативного майна, що дійшло був до висоти 90.8 міль.

У доповідних виборах до органів „Самопоміч” шж. Роман Возник, Мирослав Гейнши і Орест Личинський перемогли кандидатів до Управи, а Олександра Чайка до Кредитивного комітету. У цій кредитивці Контрольний комітет не вибирав збори, а покликів Управу, що й дали очолює Роман Почтар.

В „Основи” наступило ще більше оновлення, бо до Управи увійшло чотирьох нових членів: Володимир Кухта, Йосиф Пенчарський, Анастол Рознятовський і Ніна Ярема; Кредитивний комітет доповнив Володимир Жилавський, а Контролю вестиме зовсім новий склад: Степан Кікта, Василь Пономаренко і Віктор Бабенко. Головою „Основи” залишився надаті

Богдан Заволович. На тих зборах ухвалено підвищити вкладку членів до спонзуючого Українського Культурно-Громадського Осередку о одного долара, до суми 4.00 дол. річно.

Минулий діловий рік для обох названих кредитивок, місцевих малих „українбанків” серед соток багатих банків, шадниць і кредитивок, був успішний під кожним оглядом, проте обидві не використували можливостей кооперативної праці і замало виявили себе у громадській праці і на списках жертводавців на національні потреби. Треба б впрішати нашим кредитивкам прийти до того, щоб члени отримували кооперативний журнал „Наш світ” і щоб у ньому друкувати інформації та звіти. Дуже побажано, щоб Управи приходили на збори з точно пригтованими звітами, або щоб такими були друковані ними доповіді членів про збори. Занедбання користуватися тими засобами комунікації з членами і брак потрібної реклами напевно некорисно відбивається на скорішому розвитку установ і на втриманні своєї преси.

Позитивні висліди праці і повага в громаді та в оточенні зрости б, коли б обидві ці братні кредитивки Спілки з'єдналися в одну організацію і включилися у дії Централі Українських Кооператив Америки. Привернення єдності у господарській діяльності, придбання репрезентативного будинку з приміщенням для інших організацій, принесло б користь усім громаді. В цій „Ювілейній році українського Клівленду” — скріпим його національним життям новими досягненнями.

Степан Кікта

*****
БАТЬКИ! Запам'ятайте замало-дівчат дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заповістити їм кращу майбутність, в нашій громаді у вільному світі нової світової глени!

*****

Увага! Гартфорд і околиці! Увага! СЛУХАЙТЕ УКРАЇНСЬКЕ РАДІОНАДАННЯ

„ХЛІБ ЖИТТЯ”

з радіовисильні WXLС, Велемантук, Конн. на хвилях 98 FM кожної неділі, о год. 8:10 ранку

УКРАЇНСЬКІ ВОКАЛЬНО-ІНСТРУМЕНТАЛЬНІ АНСАМБЛІ

„СИНІ СТЕПІВ” і „ЯСЕНИ” — ВЛАШТОВУЮТЬ

КОНЦЕРТИ

ПІСНЯ, МУЗИКА, ГУМОР з участю солістки

ЛЮБОМИРИ КОВАЛЬЧУК з Монреалю, Канада

в залі HIGH SCHOOL of FASHION INDUSTRIES 224 W. 24th St., New York, N. Y.

в СУБОТУ, 8 КВІТНЯ 1978 р. о год. 7-й веч.

та в НЕДІЛЮ, 9-го КВІТНЯ о год. 3-й по полудні

Білет можна бабути:

в Нью Йорку: Сурма, Арка (особисто або поштою)

Ньюарк — „Дніпро”

Пассейк — „Січ”

Йонкерс — в домі СУМА — Кредитівка, 301 Palisade Ave., Yonkers, N.Y.

Асторія — Базар, 25-03 30-та Авеню

Квитки в передпродажу \$5.00 і \$ 6.00

при вступі — \$ 6.00 і \$ 7.00

Щоб одержати краще місце — купуйте квитки заздалегідь.

МОЛІМСЯ...

(Закінчення з 2-го)

Великодня ми будемо бачити той нерівний змаг правди про Христове Воскресіння і силами тими, що буде що правду висівати, перечити, що буде ставити перешкоди зложити поклін Воскреслому Спасителю. З вірою пригадуємо в часі Великодня Христів слова — „держайте, бо я побідив світ” (Іо. 16,33) — і це потвердив Христос своїм Воскресінням, бо своєю смертю подолав навіть смерть і дав нам найбільшу річ в людському бутті — життя вічне. Молімся гаряче і трудімся, щоб знова на наших землях свободі залунав наш великодній гимн: Христос Воскрес і мертвих, смертю смерть подолав і тим, що в гробах життя дарував...

Тою самою любов'ю Бога й ближнього повинні бути оживлені всі наші старання про завершення організаційної структури нашої Церкви нашим власним українським Патріархатом. Прийшов час, щоб ми покінчили зі всіма тими поділами, боротьбою і ненавистю, що запанували, у зв'язку з цими стараннями, по наших родинах, парафіях, громадах, спархках, екзархатах. Тому що є брак єдності і християнської любові в цих наших змаганнях, браку єдності мати бажаної перемоги в Христі-Переможці, браку єдності тільки ослаблює нашу Церкву і приносить велику шкоду цілому українському народові. Бо Воскреслий Христос дасть свою перемогу тільки тим нашим змаганням, що будуть оживлені його першою й найважливішою заповіддю, а саме заповіддю: любови Бога й любови ближнього...

І саме радісний празник Христового Воскресіння, це Богом дана нам нагода, щоб ми оживили все наше життя: родинне, церковне, громадське, політичне й культурне, зі всіма його терпіннями і радощами, тою любов'ю Бога й ближнього, що є основою Божого Царства на землі й запевне Христову перемогу всім тим, що живуть і діють згідно з її вимогами. Тому, в цей радісний день Христового Воскресіння, ми всі, як одна українська родина, відновимо себе в Божій любові, співаючи разом з нашою Церквою цю прекрасну пісню воскреслої перемоги любови Христа: „Воскресіння день, і просвітитиме торжеством, і друг друга обіймим. Промовмо, браття, і тим, що ненавидять нас: простим усе з воскресіння, і так заспіваймо: Христос Воскрес...” (Воскресення Утрень).

Благодать Господа нашого Ісуса Христа, і любов Бога і Отця, і причастя Святого Духа, нехай буде з усіма вами.

† ЙОСИФ

Патріарх і Кардинал

і Ієрархія Помісної Української Католицької Церкви.

Дано в Римі при Патріаршому Соборі Св. Софії, в празник св. Григорія Богослова, 7-го лютого (25 січня) 1978 р.Б.

ПЕРЕД ТРЕТІМ СКВУ

(Закінчення з 1-го, 2-го)

автор, Секретаріат, створений Другим Конгресом, „мав під собою хитку базу міжпартійного прозуніня, яке переживало різні дисонанси”.

Зацітовані зауваги не вичерпують цілості, але вони виразно вказують на головні причини неуспіхів.

Чого ми мусимо добитися на Третньому Конгресі?

1. Організатори Третнього Конгресу мусять подбати про організаційну справність у підготові й виконанні своїх завдань. В ніякому разі не можуть повторитися жалюгідні сцени, коли учасники Конгресу годинами вичікували в чергах перед рестраційними столами, а опісля діставали безладно належні їм папери. Так само не може повторитися те, що

діялося в часі дискусій, коли одні й ті самі дискусанти, не раз навіть не делегати, виступали по кілька разів, уводячи нелад своїми виступами, а делегати часто взагалі не мали змоги добитися до слова. Так само не можна повторити того, що діялося в часі Другого Конгресу з вибором керівних органів. Ця переважлива

функція не сміє бути відложена на кінець.

2. Зачуваємо, що дехто збирається на великі „статутів бої”. Такі статутів бої нам уже відомі і у вухах ще нам звучать різні карколомні проекти, які в дискусії навіть їхні проєктовдачі не могли висвітлити як слід. Певно, що засадничі точки статуту мусять бути виразно з'ясовані. Але нам найважливіша програма й план праці, методи тої праці. Нам треба конкретного, а не дебати, „скільки чортів міститься на вершці голки”.

3. Ми шануємо наших політичних діячів і партій, але чому узалежнювати СКВУ „від хиткої бази міжпартійного порозуміння”? Або це навіть давати змогу на герці різним персональним „домовленням”? Йдеться про найвищу громадську установу нашої діаспори, хай громадські діячі і суспільно-громадські організації рішають, як та найвища установа має виглядати!

4. Не можемо допустити, щоб керівні особи зводили свої особисті порахунки, вели свою „приватну війну”. До Секретаріату мусять увійти люди, які вміють співпрацювати з іншими, знаходити те, що нас лучить, а не те, що ділить.

5. Накінше Конгрес мусить зобов'язати майбутній Секретаріат, щоб той відчитувався перед громадськістю зі своїх планів і своєї діяльності. Нам вже доволі „глобальної політики” — принципових дискусій на пленарних сесіях, давайте працю й успіхи!

Українська громада в світі показала багаторазово, що вона підтримує і дає гроші на корисну конкретну працю і тієї праці вона очікує.

Шукати нам винних за дотерпіння до нічого не доведе, нам треба подбати, щоб майбутнє виглядало якнайкраще!

Каша, кваша й салата, найлучша діста!

Ще вернуся до своєї дісти, приписи якої були поміщені в „Свободі” в січні 1970 р., бо моє сумління не дає мені спокою. Сумління мене гризе, бо бачу у „Свободі” цілі сторінки зі списками померлих, часто навіть дуже молодих осіб, що повинні жити, бо вчені, і бути на цьому найбільшому празнику — Дві тисячі ліття нової ери.

Лікарі запевняють, що здоров'я кожної особи залежить від того, чим вона живиться. Вони також твердять, що страви повинні бути, пастеризовані, перепарені більше шкодять, ніж допомагають здоров'ю. Цукор, молочні страви, алкогольні і солоні напійки, тютюн і навіть хліб є на листі, а більше збагачує шпигати, ніж допомагає здоров'ю.

Тут така моя каша, кваша і салата найлучше надається, щоб себе тримати при житті і добрим здоров'ю — до самої смерті (бо жити вічно було б не практично).

Ось мій припис ч. 1. Купити собі по фунті таких зерен: вівса, ячменю, гречки, рижу (бурий), пшона, ленчу й соєвого бобу. Киньте по дві столові ложки кожної з цих каш до баняка, можна ще там докинути й жменюк родзинки, заливаючи це все водою, втрое більше як є зерна. Поставте на малій вогонь, хай помалу вариться з дві години. За той час вода вивариться, залишиться сама каша. Можете її зараз їсти з медом, а решту поставити до холодильника напотно. Це добрі їсти замість хліба, там є всі вітаміни, потрібні людям.

Ч. 2. Кваша — це дійсно не кваша, а компот, але я назвав так щоб краще запам'яталося. Як справді треба варити квашу, можете знайти в новій книжці, що й написав Іван Мартинюк п. з. „Моя рідне село Ценив”. Моя бабуся вміла варити квашу, яка була дуже добра, але я її припису не запам'ятаюся.

М. Сурмач

НА НЬОГО МОЖНА ПОКЛАДАТИСЯ

„Знов прийду і візьму вас до Себе”. Івана 14:3. Та обітниця Христа була дана перед майже двома тисячоліттями, але, на жаль, вона ще не сповнилася. Люди завжди питали: Коли настане той світлий день? Перше „коли” впало так з уст перших учнів, такі перед двома тисячами літ. Відповідь Учителя вимагала терпеливості: Навіть ангели не знають точну дату, тільки Бог один знає. „Не хвилюйтеся, — заспокоював Христос, — покладайтеся на Бога, покладайтеся на Мене і я таки знов прийду”. Івана 14:1-3.

І це їм вистарчало. Тим більше, що Христос передсказав деякі події, по яких можна пізнати не день, але пору сповнення обітниці: Неспокій між народами, небувалий упадок моралі, занепад релігії, фальшиві пророки, проникнення євангелії до всіх закутків землі і зневірення багатьох в ті слова: „Знов прийду”.

Багатом віруючим, проповідуючим і очікуючим стас стидно, що їхні несповнення очікування виставляють їх на сміх перед невіруючими, що їхня репутація захитана. Ми, адвентисти, вже 135 років проповідуємо, що Він скоро прийде. Та нам не стидно за нашу репутацію, бо не про неї ми дбаємо, але про Божу репутацію.

Божу репутацію? Так! Апостол Петро зі своїм проповіданням другого приходу Христа понав у таку саму ситуацію, як ми. „Де обітниця приходу Його?”, — питали Його. Та Петрові не було стидно. Він твердо вірив, що Бог зволікає з обітницею, бо Він „не хоче, щоб хто загинув, але щоб всі до покайня прийшли”. (2. Петра 3:9). І хоч серце Петра з тугою стогнало й кликало разом з Іваном Богословом: „О, прийди, Господе Ісусе!”, всесили кожен день зволікання сповняв Його радістю, що може в той день багато людей примиритися з Богом.

Пророк Йона був дещо інший. Він проповідував загалу міста Ниневії, сів остеронь під деревом і чекав сповнення свого пророцтва. Але люди покайня, Бог відвернув загибель, а пророк сердився, що Бог Його виставив на сміх. Йоні було стидно за Божу милосердя, Петро гордився ним.

Та всесили Христос скоро прийде. Він сказав: „Знов прийду”. Він ще нікого не розчарував і на Його слово можна покладатися.

Information Service of Ukrainian Adventists

227 West 46th Street, New York, N.Y. 10036

Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА складає щорічну подяку за пожертву в сумі 403.00 долари, яку зложили БУВШІ УЧНІ УКРАЇНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ в БАЙРОУТІ — замість квітів на могили Незабутніх Професорів о. катехити Івана Прокоповича і проф. Миколи Остап'яка.

У пам'ять нашої Незабутньої Шкільної Товаришки бл. п. Ірени Лисак-Стрийської складаємо суму 50.00 доларів на виховання священників у Бразилії. Ярослав ОСТРОВСЬКА-КІНАЛЬ і Оксана ЛЕМЕХА-ЛУЦЬКА

В четверту річницю невіджалуваної втрати нашого Найдорожчого БРАТА, ШВАТРА І СТРИЙКА бл. п. Д-ра БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО зложили 50.00 доларів на Українські Студії в Гаварді. ЮРІЙ ОЛЕСНИЦЬКИЙ з РОДИНОЮ Ірвінгтон, Н. Дж.

У Сороковий день СМЕРТИ бл. п. ВАРВАРИ з ТОМАШІВСЬКИХ ПЛАХТІЙ відправиться в дні 30 березня 1978 р., о год. 8:30 ранку в церкві Пречистої Діви Марії в Нью Йорку, 121 Схід 7-ма вулиця та в дні 31 березня 1978 р., о год. 7:15 ранку в церкві св. Юра в Нью Йорку — СВЯТА ЛІТУРГІЯ за упокій душі Покійної Прошу всіх Рідних, Приятелів і Знайомих згадати в ці дні Покійну у своїх молитвах. Горем прибитий — МИХАЙЛО — муж

М'ЯСО і КОВБАСНІ ВИРОБИ

за німецьким виробом для смаку
Вироби у власній фабриці ковбас.
ТІЛЬКИ ОДНА ЯКІСТЬ — НАЙЛІПША.
Найкраще люблять господині і цілі родини.
Знайте до найближчої крамниці KARL EHMER.
KARL EHMER PORK STORE
Головна крамниця:
63 35 Fresh Pond Road
Ridgewood - Brooklyn, N.Y.
Філія крамниці в Нью Йорку і поза містом.

ЗСА ГОДУЮТЬ СССР

Вашингтон. — Департамент сільськогосподарства інформує, що Союзетський Союз недавно закупив в ЗСА додаткових 500,000 метричних тонн кукурудзи. Таким чином, протягом останнього року Союзетський Союз вже закупив в Америці 12,6 мільйона метричних тонн кукурудзи і пшениці.

„МАРІЯ“

Українська Крамниця Жіночої Галантерії

МОДЕРНИЙ ОДЯГ • СУКНИ — СПОРТОВІ І ВЕЧІРНІ
БЛЮЗКИ • СПІДНИЧКИ • КОСТЮМИ І Т. Д.
Приймаємо також ГАРДЕРОБУ до ПОПРАВКИ.

MARIA

696 Sanford Ave., Newark, N.J. Tel. (201) 372-9212

(Коло церкви св. Івана Хрестителя)

- ДЕ КУПИТИ ПОДАРКИ НА УКРАЇНУ?
- ДЕ Є ВЕЛИКИЙ ВИБІР ТОВАРІВ?
- ДЕ Є НАЙКРАЩА ЯКІСТЬ?
- ДЕ Є ПРИСТУПНІ ЦІНИ?
- ДЕ Є ФАХОВА І СОЛІДНА ОБСЛУГА?

В УКРАЇНСЬКІЙ КРАМНИЦІ DELTO EUROPA CORP.

Roman Iwanuckyy
146 First Avenue New York, N.Y. 10009
(Bet. 8th & 9th Sts) Tel.: (212) 228-2266

ДЕЯКІ ТОВАРИ НА ВИПРОДАЖ
ПО НИЖЧЕ ЦІН ЗАКУПУ!!!

Масло на складі: хустки і шаліки різного роду і розмірів. Светери — жіночі, мужські і дитячі, акрил і вовна, спрощувані з Німеччини. Блузки різного роду. Спеціальність! СВЕТЕРИ І БЛЮЗКИ З УКРАЇНСЬКИМ ВЗОРОМ. Шкіряні і наїлонові куртки. Капи та дивани на стіну, імпортовані з Іспанії, Італії і інших держав. ШТАНИ І МАРИНАРКИ „ДЖІНСИ“ (Jeans). Нитки ДМЦ, Панама, юта і канава. Різні взори обрусів, дорожжик і серветок. Друкований матеріал на подушки і драперії. Спідні вовняні жіночі білія, „лентя годе“ і пончохи з Німеччини. Золоті малі тризуби з ланцюжками, наліпки на авта і т. п. ВЕЛИКИЙ ВИБІР КЕРАМІКИ І ІНКРУСТОВАНИХ виробів з дерева!!!
Маленькі подарки на весілля від молодої.
Спеціальна випродаж ДИТЯЧИХ СВЕТЕРІВ.
Ч. 8-18. Тільки \$3.00

СВІЙ ДО СВОГО!!!

Просимо відвідати нову
крамницю, при:
146 First Avenue (Bet. 8th & 9th Sts.)

THE USSR vs. DR. MIKHAIL STERN

SOVIET "JUSTICE" vs. HUMAN RIGHTS

The only tape recording of a trial smuggled out of the Soviet Union.

Edited by AUGUST STERN.

Translated from the Russian by MARCO CARYNYUK

267 pages — hard bound. Price: \$9.95

Postage and handling one dollar.

New Jersey residents add 5% sales tax.

"SVOBODA" BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Окружний Комітет Відділів УНС

Ютика-Сиракюз, Н. Й.

повідомляє, що

в неділю, 9 квітня 1978 р., о год. 2-й по пол.
в залі Українського Народного Дому
1317 West Fayette Street, SYRACUSE, N.Y.

відбудуться

ЗВИЧАЙНІ РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС
ЮТИЦЬКО-СИРАКЮЗЬКОЇ ОКРУГИ
НА ПОРЯДКУ ДНЯ НАРАД:

1. Відкриття;
2. Вибір президії;
3. Вибір Номінаційної Комісії;
4. Відчитання протоколу з попередніх загальних зборів і його прийняття;
5. Звіти членів Управи: голови, секретаря і касира;
6. Звіт Контрольної Комісії;
7. Дискусія над звітами і ухвалення абсолютної уступачої Управи;
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на рік 1978;
9. Доповідь СТЕПАНА ГАВРИША, головного організатора УНС;
10. Дискусія;
11. Затвердження плану праці на біжучий рік;
12. Внески, запити і закриття зборів.

До участі в зборах зобов'язані предсідники, секретарі, касири, конвенційні делегати на 29-ту Конвенцію УНС і інші урядові відділових управ, а саме:

Геркімер 192, Елмайра 271, Літел Фолс 330, Обори 38, 202, 283, Ром 121, Сиракюз 39, 317, Фултон 263, Ютика 58, 434, Горел 215.

У Зборах візьмуть участь:

Степан Гавриш, головний організатор УНС
Володимир Запаранюк, головний радний УНС
Василь Оріховський, обласний організатор УНС
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Іван Пігуляк, почесний голова
Володимир Запаранюк, почесний голова
Микола Павлів, голова
Ярослав Сенишин, секретар
Микола Велич, касир

СПОРТ

Редателю О. Твардовський

ВІСТКИ УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“

УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“ ВІДБУЛА РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Дня 5-го березня 1978 р., у власному приміщенні відбулися 54-ті з ряду Річні Загальні Збори, цього під сучасну пору найстаршого і найбільш активного Українського Спортивного - Виховного Т-ва, яким є „Чорноморська Січ“.

Збори відкрив уступачий голова — М. Стебельський, який привітав присутніх та попросив вшанувати померлих членів в 1977/78: І. В. Кобзаря, д-ра І. Карпінку і А. Лазірка. Згідно з порядком наради Збори вибрала Президію в складі: д-р О. Андрушків — голова, д-р Е. Перейма — заступник, Д. Бобеляк — секретар і д-р Н. Олесницький — парламентар Президії. Затвердивши Номінаційну Комісію в складі: Л. Руднінський — голова, мгр І. Хамуляк, І. Калинович, В. Маркус — члени, Збори заслухали звіти уступачої Управи, що їх подали: голова М. Стебельський, заступник керівник Спортової Секції О. Твардовський, заступник керівника Господарської Секції П. Семенюк, секретарі обидвох Секцій, Я. Петрух і д-р Е. Перейма, та голова Контрольної Комісії І. Ориняк.

Згідно із поданнями звітами УСВТ „Ч. Січ“ на протязі свого 54-річчя залишилася живучою і дуже активною спортивно - виховною організацією. Управу, індивідуальні члени Т-ва як і спортовці „Ч. Січ“ проявили свою успішну активність так на американсько - українських аренах, як і на арені загально українського організованого життя. Ряд спортових діячів УСВТ „Ч. Січ“ поза важкою працею в Т-ві одночасно працюють в керівних органах в Американських Лігах (Шейфер Лізі), Норден Кавіті Сакер Лізі в Регіональній Відвінкановій Асоціації і ін., де гідно репрезентують український спорт і українське ім'я взагалі, як теж в провадках СУАСТ - УС-ЦАК.

В діловому році успішно проведено вже 8-му з черги І-шу Український Спортову Школу та пороблено підготовку до цьогорічної 9-ої, що відбудеться в часі 2-22 липня на оселі „Верховина“ в Глен Спей, Н. Й. Видано 14-те число журналу „Наш Спорт“, що під сучасну пору є єдиним українським спортовим журналом у вільному світі.

Управу навізала корисні зв'язки з рядом Американських Установ і організацій, завдяки чому вдалося їй видати значну фінансову допомогу. Продовжувало дружню співпрацю з Українськими і Громадськими організаціями, які теж допомагали морально й матеріально в праці і діяльності Т-ва. Згідно з фінансовим звітом УСВТ „Ч. Січ“ мало 36,904.38 дол., обороту в Спортовій Секції і понад 90,000.00 дол. в Господарській Секції.

Активні були 9 ділянок спорту, в яких дружини і спортовці „Ч. Січ“ здобували поважні успіхи. В ділянці копаного м'яча, в якій, в діловому році, працював на професійній базі визначний тренер Ігор Чупенко, було активних 4

дружини. За вїтком І-ї дружини, що випала з „Мейджор Дивізі“ до І-ї в Шейфер Лізі, молодші порадували своїх симпатиків чемпіонатами і віце-чемпіонатами, так в Американських, як і Українських Лігах і турнірах. Гарних успіхів добились теж 4 відвінканові дружини і зокрема жіночі, які здобули чемпіонати Району ч. 2 — ЮСВБ, СУАСТ-Схід і ін. Кількісно і якісно брали участь в різних турнірах СУАСТ-Схід, Гріннах Молодечих Організацій і УС-ЦАК, в яких дружини і спортовці „Ч. Січ“ стали чемпіонами в таких ділянках, як: плавання, теніс, настільного тенісу, шахів, легкої атлетики.

Після звітували відбулася дискусія, і на пропозицію Контрольної Комісії, Збори ухвалили уступачої Управи абсолютоторію.

В дальшому відбувся вибір нової Управи, що її запропонувала Номінаційна Комісія. До нової Управи ввійшли: М. Стебельський — голова, мгр І. Хамуляк — заступник і керівник Спортової Секції, Ю. Гельб — заст. і керівник Госп. Секції, Я. Петрух і д-р Е. Перейма — секретарі, В. Руднінський — фін. секретар, О. Твардовський — пресовий реф., І. Лемський — касир, О. Напора, В. Клапшак, інж. Д. Олійник і Яремко — імпр. реф.ти, В. Васняк — господар Дому, В. Васняк, П. Смик — делегати до Ліги, Е. Чижович — пресовий реф. до англомовної преси, П. Семенюк, Ю. Короленко в відповідні пости в Госп. Секції, Т. Поляський, В. Ткач, В. Потенний — члени Управи. На пости ланкових і провідників дружин ввійшли: А. Гбур — І-ша дружина коп. м'яча, І. Калинович — юнаки, В. Маркус — мол. юнаки, П. Чумадецький — новачки, В. Василас — наст. теніс, В. Кучинський — теніс, Д. Кулик — шахи, Я. Петрух — бейсбол, інж. М. Яворський — брідж. Кандидати на інші пости: А. Попович, С. Нарожняк, Л. Лужняк, Т. Понось. Контрольна Комісія: І. Ориняк, В. Роговський, Д. Бобеляк, О. Сигда, І. Стефуринши. Товариський Суд: Р. Лапчак, Р. Бойко, З. Терлецкий. Адвокат Т-ва д-р Н. Олесницький.

Трофеї найкращого змагуна і найкращого змагуна дефензиві — турніри в групі молодших юнаків, здобули Адріан Пенцак і Юрій Презимирський.

МОЛОДШІ ЮНАКИ „Ч. СІЧ“ ПЕРШУНАМИ „ІНДОР-ТУРНІРУ“ 1977/78 РР.

„Ч. Січ“ (Мол. Юнаки) — Савт Орандж „Алексе.“ (Мол. Юнаки) 6:2

ФІНАЛ „Ч. Січ“ Мол. Юнаки) — Савт Орандж „Редс“ (Мол. Юнаки) 2:1

У цей час, як в Домі „Ч. Січ“ відбувалися Річні Загальні Збори, в закритій залі середньої школи в Савт Орандж, проходили кінцеві баталії, фінали за звання чемпіонів цьогорічного турніру копаного м'яча двох вікових груп юнаків, в яких була успішно репрезентована „Ч. Січ“. В групі молодших юнаків „Ч. Січ“, не зазнавши в останніх 10-ох тижнях жадної поразки між 6-ма дружинами зайняла І-ше місце і тим самим закардіфікувалась до фінальних гор. Старші юнаки в своїй групі зайняли 3-тє місце. В піфіналі молодші „Січ“

виграли перемогли високо дружину Савт Орандж „Алексеандер“ вислідом — 6:2. Голи здобули: Старбинський — 2, Васяків — 2, Калинович і Презимирський по одному. У фіналі „Ч. Січ“ перемогла Савт Орандж „Редс“ вислідом — 2:1, переможні голи здобули: Старбинський і Сосяк. У висліді цієї перемоги наші юнаки досягнули звання чемпіонів турніру і нагородили „Савт Орандж Рекреїсінг Департамент“. В складі дружини на протязі цього турніру виступали: Ніцот, Презимирський, Петрух, Сосяк, Васяків, Старбинський, Пенцак, Гбур, Маркус, Калинович.

Старші юнаки зазнали поразки вже в першій грі „плей оф“ з сильним клубом Ессекс Юнайтед, який остаточно здобув звання чемпіона своєї групи. В складі цієї дружини виступали: Шупляк, О. Пенцак, Стефуринши, Радованич, Турянський, Старбинський, І. Калинович, Шуплюк, Презимирський, А. Вакум, Зелік. Провідником цих дружин в турнірі був В. Маркус, якому на початку допомагав А. Гбур. Тренер Ігор Чупенко.

КІНЦЕВІ ПОКАЗНИКИ ТАБЕЛЬ ГОР ТУРНІРУ

(Молодші юнаки)

гор точок

1. УСВТ „Ч. Січ“ 8 15:1
2. Савт Ор. „Алексе.“ 8 13:3
3. Мільбурн „Ровдіс“ 8 10:6
4. Савт Ор. „Редс“ 8 8:8
5. Мейплвуд 8 2:14
6. Кольдвел 8 0:16

(Старші юнаки)

1. Натлей 7 12:2
2. Савт Ор. „Ексон“ 7 11:3
3. УСВТ „Ч. Січ“ 7 10:4
4. Мейплвуд 7 5:9
5. С.Г. Преп 7 3:11
6. Мільбурн „Б“ 7 1:13

Трофеї найкращого змагуна і найкращого змагуна дефензиві — турніри в групі молодших юнаків, здобули Адріан Пенцак і Юрій Презимирський.

(ор)

REAL ESTATE

Якщо Ви хочете купити хату — Ми продаємо! Околиці чудові, а саме: Bayside, Beechhurst, College Point, Douglaston, Flushing North, Fresh Meadows and Little Neck, Whitestone. Ціни: від \$35,000 до \$120,000. Прошу вважатися до професійної фірми:

CENTURY 21
WEBER & ROSE REALTY
18-22 College Point Blvd.
College Point, N.Y. 11356
Tel. 393-4200

В українській мові:

Nick Mykitychak (Home tel. 428-6547)

В купні або продажі домів звертайтеся до української агенції

LUKAS & ELLIS REALTY

Дзвонити до Олега Мисикова або Василя Янюка — (201) 467-1177, (201) 399-4894 і (201) 371-0667 (веч.). Ми спеціалізуємося в околицях: Short Hills, Millburn, Livingston, Springfield, Maplewood, Irvington і інших сусідніх містах.

Conkers & Vicinity КОРІСТУЄТЕСЯ ПОСЛУГАМИ УКРАЇНСЬКОЇ АГЕНЦІЇ

PRESKO REAL ESTATE
189 Roberts Avenue
Yonkers, N.Y. 10703
(914) 968-7610
COMPLETE REAL ESTATE SERVICE
Sales, renting, managing, appraisal, Income Tax, and notary public.

НА ПРОДАЖ
Ньюарк — Ivy Hill, біля Maplewood
1-РОД., 6-КІМН.
МУРОВАНІЙ ДІМ
Центральне охолодження, частинно вікнінена пивниця, гараж, близ автобус до Нью Йорку. Ціна — \$30'.

SHARPE REALTY
399-7800,
Веч. О. МОСТОВИЙ
375-3083

TRAKKA Company

DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550, New York, 10003

ВСІ НАЙНОВІШІ
КНИЖКОВІ ВИДАННЯ
в Армі.

HOLIDAY INN of Somerville

US Route 22 (E. Bound)
BRIDGEWATER, N.J. 08807

• Тел. (201) 528-8500, в українській мові 201-626-1800

• Власник українців та під українським зарядом.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавид Бруку і св. Духа — відома соціальна фірма

К. М. КАРДОВИЧ

CONSTANTINE M. KARDOVICH

CYPRESS

HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (212) AP 7-2332

INCOME ПОДАТКОВІ TAX ЗВІТИ

фахово виповнює
Безкоштовні поради
вже 35 років досвід

227 E. 14th St. Борис БЕРЕСТ
New York, N.Y. 10003
Tel. 477-2891, між 11-го ранку до 6-го веч.

Тільки за \$2.50

вишлемо

РІЧНИЙ ЖУРНАЛ „МИ І СВІТ“

за 1977, або за будь-який раніший рік. Адреса:

ART MUSEUM

Q.E.W. R.R. 2

Niagara Falls, L2E 655, Canada

HELP WANTED

MACHINE SHOP OPERATOR

8-4:30

EAST ORANGE, N.J.

(201) 674-4333

БАТЬКИ! За'яжіть замолоту

вашим дітям з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб забезпечити їм кращу

будущість, в нашій громаді у вільному світі нового соціального гелла!

FUNERAL DIRECTORS

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

5535 East Tremont Avenue

BRONX, N.Y. 10465

Tel.: 863-2475

191 Avenue "A"

NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: 674-3630

Директор ІОСИФ

СЕНКОВСЬКИЙ

Завідус влаштування похоронів в каліпних, похованих в козних районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦІЛІПА І ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоро-

нами на цвинтарі в Бавид

Бруку і перенесенням тіл

в Остандін з різних

країн світу.

801 Springfield Avenue

IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J.

ESsex 5-5553